Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2624 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 16 octombrie 1957

ÎN RECREAȚIE

La Școala mixtă de 7 ani nr. 11 din Capitală copiii se bucură din plin de minutele de recreație.

Tineri și tinere,
Participați în număr cît mai mare la
CONCURSUL
pentru corespondenții voluntari
organizat de ziarul „SCÎNTEIA TINERETULUI"

EDUCAREA TEHNICO-ECONOMICĂ A TINERILOR MUNCITORI

Aș vrea să scriu ceva despre educarea tehnico-economică a tinerilor. Cu aceste cuvinte m-am adresat într-o zi tovarășului Victor Decianu, secretar al comitetului organizației U.T.M. de la uzina „Nicolae Cristea" din Galați.

— Ai nimerit-o!

— Deci, s-a făcut ceva în direcția aceasta?

— Da de unde! Ai nimerit-o prost...

— Dar în planul de muncă nu v-ați propus nimic pentru educarea tehnico-economică a tinerilor?

— Nimic.

...Am discutat îndelung cu tovarășul Victor Decianu. M-a condus chiar și prin uzină. Peste tot faptele confirmă cele mărturisite la începutul discuției noastre.

Uzind de pretexte de-a dreptul neserioase, de pildă, inexistența unor mijloace bănești, tovarășii de aci nici nu au organizat măcar cursurile de minim tehnic. Tov. Victor Decianu este de altfel liniștit, fiindcă nu era în sarcina U.T.M.-ului organizarea acestor cursuri. Și să nu credeți cumva că membrii comitetului organizației de bază U.T.M. s-au ocupat de cele cîteva cursuri de calificare care s-au organizat, de pildă, pentru macaragii și laminatori. Nu.

În uzină sînt numeroși tineri, printre care utemiștii Mircea Vasiliu, Ion Stamate, Titi Rapotan, Petre Nartea și alții, care au plecat la școli de maiștri și vin să facă practică la vechiul lor loc de muncă. Cu toate acestea, comitetul organizației de bază U.T.M. nu-i folosește ca propagandiști pentru educarea tehnico-economică a tinerilor. Mai mult. Tov. Alexandrescu Caranfil, responsabil în cadrul comitetului U.T.M. cu problemele de producție și calificare, a fost în Cehoslovacia cu prilejul unui schimb de experiență. Membrii comitetului U.T.M. n-au găsit de cuviință nici că ar fi instructiv să organizeze o întîlnire a tinerilor, în care tov. Caranfil să povestească despre modul cum își organizează munca laminatorii din țara prietenă.

Cu același nepăsare sînt privite și conferințele cu caracter tehnic sau economic. Și la acest capitol membrii comitetului organizației U. T. M. răsuflă ușurați: „organizarea conferințelor

MIRCEA SPIRIDON

Continuare în pag. III

Deschiderea expoziției de grafică sovietică

In cadrul manifestărilor prilejuite de Luna prieteniei romîno-sovietice, în sălile secției de artă rusă și sovietică a Muzeului de Artă al R. P. Romîne s-a deschis marți la amiază o expoziție de grafică sovietică.

Expoziția cuprinde aproape 100 lucrări de grafică. Pe lîngă lucrările provenind din colecția Muzeului de Artă al R. P. Romîne, în expoziție figurează și peste 40 de lucrări pe care muzeul nostru le-a obținut în cadrul unui schimb cu secția de grafică a Muzeului „Pușkin" din Moscova.

Lucrările recent primite poartă semnătura unor artiști de frunte ai Uniunii Sovietice ca: Vereiski, Favorski, Dmitriev, Kravcenko, Foighin și alții. Aceasta constituie primul schimb organizat între Muzeul de Artă al R. P. Romîne și Muzeul „Pușkin" din Moscova. În schimbul lucrărilor primite Muzeul de Artă al R. P. Romîne a trimis o serie de gravuri din dubletele existente.

Vizitele oaspeților sovietici în orașul Cluj

Marți după amiază, N. V. Turbin, membru al Academiei de Științe a R.S.S. Bieloruse, directorul Institutului de Biologie al acestei academii, doctor în științe biologice, O. V. Taktakișvili, compozitor, secretar al Uniunii Compozitorilor din U.R.S.S., de două ori laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al Uniunii Sovietice și N. Bukeeva, artistă a poporului a R.S.S. Cazahe, laureată a Premiului Stalin, membri ai delegației sovietice care se află în țara noastră cu prilejul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice, au sosit la Cluj.

Pe dealul Feleacului, acolo unde cu 13 ani în urmă locuitorii orașului întîmpinau cu flori armatele sovietice eliberatoare, oaspeții sovietici au fost salutați de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, oameni de știință, artă și cultură. Oaspeților li s-a oferit tradiționala pîine și sare.

Orașul Cluj și-a întîmpinat oaspeții în haină de sărbătoare. Pretutindeni fîlfîie steaguri roșii și tricolore, panouri cu lozinci în limbile romînă și maghiară vestesc apropierea marii sărbători de la 7 Noiembrie și glorifică prietenia de nezdruncinat dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice, iar altele urează solilor sovietici „bun venit".

În piața Malinovski, unde străjuiesc în semn de recunoștință monumentele eroilor sovietici căzuți pentru eliberarea Clujului, oamenii muncii romîni și maghiari au făcut membrilor delegației sovietice o entuziastă primire.

Petru Jurca, președintele comitetului executiv al sfatului popular orășenesc, a rostit în numele oamenilor muncii din localitate un călduros cuvînt de bun sosit.

A răspuns N. V. Turbin, membru al Academiei de Științe a R.S.S. Bieloruse, directorul Institutului de biologie al acestei academii, doctor în științe biologice.

„Sîntem deosebit de mișcați— a spus printre altele N. V. Turbin — de această primire prietenească. Vă sîntem recunoscători și vă mulțumim.

Permiteți-mi ca în numele delegației noastre care vă vizitează țara cu prilejul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice să vă transmit salutul oamenilor

Continuare în pag. III

Poveste VECHE-NOUĂ

Pe vremuri, poveștile despre copii săraci și bogătași inimoși se scriau după rețete standard. De fiecare dată era vorba de unul și același lucru: o noapte întunecată și friguroasă, urletul vîntului, un copil flămînd tremura de frig într-un paltonaș zdrențuit. Ca prin minune apărea un unchi mărinimos și povestea se încheia. Copilul huzurea în căldură și îndestulare la casa domnului bun și filantrop.

Iată însă că sărmanul copil s-a întîlnit deunăzi cu un unchi milostiv pe nume Sam... Dar nu... Mai bine să povestim pe-ndelete.

Se împlinesc aproape 50 de ani de cînd în orașul american Boston apare ziarul „Christian Science Monitor",

PAMFLET

un mare cotidian, care se numără în rîndul publicațiilor considerate „solide". Ziarul este tipărit de o serie de sectanți întreprinzători din așa zisa „Societate a științei creștine".

„Christian Science Monitor" se adresează marilor businessmani care știu prea bine la ce se pot aștepta de la „tatăl ceresc". O știe și redacția ziarului. De acest lucru ne putem convinge răsfoind colecția susnumitei publicații. „Izbăvirea cerească", „Iubirea tămăduitoare", „Împărăția cerului e în noi", „Puterea smereniei" — acestea sînt titluri sub care „Christian Science Monitor" publică în fiecare număr articole teoretice. Aceste articole reprezintă o îmbinare nu prea originală de bigotism și de tratare foarte comercială și pămîntească a realității. „Adevărata afacere este o manifestare a activității domnului" — asigură unul din autorii acestor articole. Sensul acestui „aforism" e clar: scribii care a-

EM. RUCAR

(Continuare în pag. 4-a)

„CU O FLOARE NU SE FACE PRIMĂVARĂ"

Sfatul popular al raionului Mizil și comitetul raional U. T. M. să ia măsuri urgente pentru activizarea căminelor culturale

O duminică petrecută la Mizil — 6 octombrie — a făcut din mine martorul unei însuflețite manifestări artistice a tineretului. Pe scena căminului cultural I. L. Caragiale tinerii au prezentat un bogat program de cîntece, dansuri și recitări, închinat Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Atît la program cît și la conferința ce l-a precedat, sala s-a dovedit neîncăpătoare, față de numărul celor prezenți. După program, am stat de vorbă cu directorul căminului cultural, tov. Ion Necula. Am aflat de la el că atît corul cît și echipa de dansuri au fost premiate la al IV-lea concurs, pe regiune, că în cadrul căminului cultural mai activează o echipă de teatru formată din 21 de persoane. Activitatea căminului cultural îmbracă însă mult mai multe aspecte, este cu mult mai variată, mai interesantă. Anul trecut de pildă, au funcționat aici un cerc agrotehnic ce urmează să-și reînceapă activitatea spre sfîrșitul acestei luni, apoi un cerc de croitorie care a și pregătit o serie de cursanți pentru producție. Acum este în curs de instruire cea de-a doua serie. În colaborare cu biblioteca centrală raională se organizează în fiecare joi, seri literare în care se fac prezentări de cărți, se organizează concursuri „drumeții veseli", etc., urmate de fiecare dată de reuniuni ale tineretului. Se mai organizează, totodată, o brigadă artistică de agitație. Tineretul muncește cu tragere de inimă, iar cadrele didactice sprijină serios viața cultural artistică în cadrul căminului cultural. Din cei 40 de învățători și profesori, 20 participă numai la cor, 8 la teatru, iar 4 sînt recitatori.

★

Sînt însă din păcate în raionul Mizil destule cămine culturale fără echipe artistice, fără manifestări,

fără preocupări în această direcție.

Situația căminului cultural din Conduratu, mi se pare elocventă în acest sens. Întreaga amploare pe care o luase activitatea căminului în perioada festivalurilor tineretului, a fost strangulată de nepăsare și indolență. În momentul de față aici nu mai există cor și echipă de teatru de mai multă vreme, iar echipa de dansuri și-a încetat activitatea. Concursul „Iubiți cartea", insigna „Prieten al Cărții", plan de activitate, aportul cadrelor didactice în opera de culturalizare a sătenilor, lemne de foc pentru iarnă, control și îndrumare de la secția învățămînt și cultură raională? Nici pomeneală de toate acestea. Apatia duminicilor este spartă din cînd în cînd de cîte un bal. Atît. Și aceasta datorită pasivității tovarășilor din conducerea căminului, care practic nu fac nimic.

Tinerilor le place cîntul și dansul, vor din tot sufletul să activeze în cadrul căminului cultural dar ni-

I. MIHUȚ

Continuare în pag. III

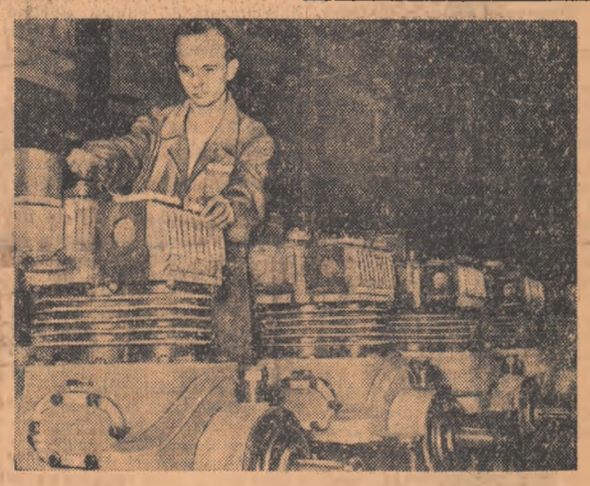

Muncitorul Petcu Văleanu de la uzinele „Timpuri noi" din Capitală este fruntaș în întrecerea organizată în cinstea zilei de 7 Noiembrie, depășindu-și zilnic planul cu 25 la sută.

Iată-l în fotografia noastră lucrînd la montarea compresoarelor M.C.-4-1 — destinate exportului în R. P. Chineză și India.

Să ne cunoaștem PATRIA

MERITELE STRATIGRAFIEI

Binecunoscuta poveste o boabelor de grîu găsite în adîncul unei piramide egiptene și care, semănate după scurgerea mileniilor, au rodit totuși, ar putea să stea ca motto acestei călătorii în timp printr-una din regiunile țării noastre. Căci simbolul vorbește cu claritate despre forța circuitului neîntrerupt al vieții, în pofida scurtei durate în care legile naturii îngăduie individului să privească direct realitatea înconjurătoare. Dacă o generație ar fi silită să se restrîngă la propriile-i cercetări, orizontul cunoașterii ar fi teribil de sărac; la fiecare 40-50 de ani oamenii s-ar întoarce la punctul de plecare al observației, concluziile ar fi sterile, gîndirea ar stagna.

Din fericire, trecutul nu este mut; dimpotrivă, limbajul său, deși secret, este deosebit de elocvent. Oamenii de știință au învățat să-l descifreze; și astfel o piatră pe lîngă care ignorantul trece cu nepăsare, lovind-o cu piciorul în trecere, devine, pe masa și sub lupa arheologului, un martor sincer și exact în relatările sale. Natura a avut — s-ar zice — încredere în inteligența omului: a păstrat, substraturile de pămînt, etapele drumului parcurs. Cei care nu tresar emoționați în fața acestor mărturii sînt unidimensionați sufletește și, cred, mai pietrificați decît vestigiile pe care le ignoră.

La Suceava timpul curge legănat în cadențe enorme. Oricît l-am scruta, oricît i-am pătrunde depărtările, în fața noastră se deschide o altă zare. Este un fel de a vorbi, desigur. De fapt, săpăm. Metoda științifică de cercetare — stratigrafia. Straturile pămîntului ascund, fiecare, o epocă. În fața vechi cetăți a lui Ștefan cel Mare, întărită încă de bunul său Alexandru și clădită și mai de mult (se vorbește de ea pe vremea lui Petru Mușat), pe un platou supus săpăturilor metodice, dorm de milenii așezările omenești ale căror începuturi se pierd în negurile comunei primitive. Neoliticul, epoca bronzului, hallstatt-ul întind punți spre înțelegerea cercetătorilor de astăzi prin intermediul uneltelor primitive, al fragmentelor ceramice, al resturilor de ospețe. Astfel, apele au trecut și au îngropat urmele vieții, dar nu pentru totdeauna; rădăcinile arborilor au putrezit și adăugîndu-se humii, au îngropat urmele vieții, dar nu pentru totdeauna; vîntul și

Timpul la Suceava (I)

ploaia, cutremurele și scufundările lente n-au ascuns omenirii decît vremelnic urmele vieții. Și iată: roca păstrează fidel tiparul amoniților și belemeniților; cornul de cerb preistoric se ivește din pămîntul Simnicei; la Ripiceni unealta săpătorului contemporan lovește deodată înfricoșătoarea măsea de mamut; albia pîrîului Șomuzul Mare scoate la lumină, în Dolheștii Mici, craniul pietrificat al legendarului zimbru. Locuitorii acestor ținuturi, cei care, încă înspăimîntați de umbre, deveniseră totuși stăpînii, trimit imaginației noastre înfierbîntate puncte de reper. Topoare din silex, lucrate cu o răbdare și o migală pe care mintea noastră cu greu o cuprinde; cuțite care și-au păstrat pînă astăzi tăișul; săpăligi grosolane dar încă viguroase; sobe și vetre, plăci de cuptor, vase de cult și morminte împodobite; cioburi de argilă arsă, încrustată și pictată, răsur din pămîntul de la Cucuteni și astfel mesajul anonimilor olari vine către noi.

Către noi urcă, din pămînt, idolii din piatră sau din lut ars, idolii zoomorfi sau antropomorfi... Omul de specialitate îți arată cu vie emoție o asemenea statuietă primitivă, de mărimea degetului mic, explicîndu-ți: „un idol șezînd, exemplar rar..." Dar pe tine, profanul, fiorul te încearcă oricum, căci tu reconstitui scena al cărui martor se află în fața ta (sau crezi că o reconstitui.) Gestul puternicului vînător de fiare sălbatice care, constrîns de spaimă și ignoranță, se închină în fața figurinei lucrate de el însuși apare, în perspectiva veacurilor și în lumina cunoașterii profund uman, profund trist. Spiritul, tulburat, îl reține.

Golul de informație privind dezvoltarea societăților omenești pe aceste pămînturi începe să se reducă încet, încet, dar mereu mai mult. La Stînceștí, în așa zisul loc „la Bobeica" s-a găsit o amforă grecească datînd din sec. VI-V î. e. n.; așa dar olarul a creat magnifica ei rotunjime cu vreo 2.500 de ani în urmă. Cine a sorbit oare vinul, cine a gustat oare uleiul depozitat în ea? Aici, pămîntul care a ascuns amfora este cel care ar trebui să răspundă, și anume primul strat, cel mai de jos din cîte sînt suprapuse. Este cazul să ți amintești de robaiatele genialului Omar Khayyam:

„De miriade de veacuri sînt.

ȘTEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. 3-a)

Citiți în pagina II-a:

pagina specială dedicată realizărilor

ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII SOVIETICE

Semnează: Acad. prof. dr. C. I. Parhon, Prof. dr. A. Aslan, Prof. dr. Al. Sanielevici, Prof. dr. E. Repciuc

La G.A.C. „Partizanul Roșu" din Curteni raionul Tg. Mureș a început recoltarea porumbului. Utemista Pop Irene este fruntașă în muncă și animatoarea întrecerii.

PUIUL DE MOȚ

(Un fel de plan pentru o povestire adevărată)

...Grupul micilor excursioniști se opri într-o vale. Profesorul Ion Mureșan trecu printre grupulețele de copii, care se așezaseră pe iarbă și urcă pe coama unui deal. Pe o vale, nu departe zări un pui de om, în cioareci albi, cu o fărîmă de pălărie în vîrful capului și cu un toiag de două ori cît el, mînînd prin pădure vreo șapte, opt oi.

Mureșan se duse spre el, intră în vorbă și nu mică ți fu mirarea cînd văzu istețimea micului ciobănaș.

— N-ai vrea să umbli la școală Gheorghiță? îl întrebă profesorul pe micul ciobănaș.

— Ba, eu domnule, aș mere, dar bată-le de necazuri că avem cam multe.

— Sînteți mulți frați?

— De — făcu copilul închizînd șiret din ochi — zece.

— Zece? Și toți trăiesc?

— Toți. Am fost 13, dară trei au murit. Gîndiți și 'mneavoastră: poți ține zece copii la școli, cînd n-ai pămînt mai deloc, iar de la moară unde lucri abia de capeți o mierță de cucuruz?

— Tatăl tău lucră la moară?

— E!

— Cum îl cheamă?

— Visalon. Visalon Jeflea, din Bistra. Satu-i colea, peste deal. Casa noastră-i mai pe marginea. Dincoa de șoseaua care umblă la Cîmpeni.

...Așa l-a cunoscut profesorul Ion Mureșan (azi profesor de limbă romînă la școala pedagogică din Reghin) pe Gheorghe Jeflea.

Era în primăvara anului 1947.

★

Bătrînul Visalon n-avea somn. Se răsuci în pat și bombăni o bucată de vreme, apoi săltîndu-se pe un cot îi zise bătrînei:

— Tu Evă, mai dă în sus lumina aia.

— Iar? întrebă bătrîna gata de hartă.

— Iar. Dă să văd biletul.

Visalon coborî din pat. Trecu la sobă, vîrî cîteva vreascuri și la lumina palidă a focului citi pentru a zecea sau a unsprezecea oară un petec de hîrtie pe care scria: „Adu-ți copilul la școală. E păcat să-l ții acasă. Poate ajunge „om mare..." Bătrînul tuși, își frecă bărbia și se munci să-și închipuie cum va arăta Gheorghiță al lui cînd va fi „om mare".

Strînse apoi biletul în palma bătătorită și-și lăsă ochii să se odihnească pe limbile focului ce se încrucișeau în vatră ca niște săbii. Stătu așa, cît stătu, apoi se ridică în sus:

— Tu Evă, pune merinda. Eu duc băiatul la Abrud. Acu-i ziuă și vreme de ajuns la tren mai e.

★

Pe coridorul gimnaziului din Abrud copiii văzură mai în toate recreațiile un bătrînel ce-și sălta nervos țundra pe umeri. Vorbise de vreo două-trei ori cu profesorul de romînă, apoi rămase sprijinit de tocul unei ferestre așteptînd parcă pe cineva.

— Păi l-am înscris. Ce mai aștepți? auzi bătrînul Visalon o voce. Era directorul.

— Mulțamim dumneavoastră, dară aș vrea să-i zic copilului să stea cu bine, că eu m-oi duce.

— Bine, așteaptă-l. Dar să știi de la mine că în nici o țară din lume nu se înscriu copii la școală la sfîrșitul lui noiembrie. Ar trebui...

Directorul nu mai continuă. Apăruse profesorul Mureșan și-ar fi observat cam unde bate el.

— Domnule profesor, n-ai văzut copilul?

Mureșan observă stîngăcia bătrînului și se înduioșă. Părea că-l vede pe tatăl său căutîndu-l pe coridoarele școlii.

— Hai cu mine bade Visalon și-ai să-l vezi.

Deschiseră o ușă pe care scria „Bibliotecă". Bătrînul Visalon Jeflea încremeni. În viața lui nu văzuse atîtea cărți. N-apucă să-și revină bine că o voce de copilandru îi ajunse la ureche:

— Dar p-asta pot s-o citesc?

— Poți, îi răspundea o voce de femeie.

— Și p-asta?

— Și pe aia.

Profesorul luă pe bătrîn de mînă și-l trase după el arătîndu-i după raft feciorul care nu-și mai putea desprinde ochii de pe cărți. Într-un tîrziu copilul îi zări și veni în fugă la ei spunîndu-le cu sufletul la gură:

— Ioi, cîte cărți... Acum zic și eu că am ce ceti.

Bătrînului i se umeziră ochii.

★

Trecuseră două săptămîni de la înscrierea în anul I al gimnaziului unic din Abrud a elevului Gheorghe Jeflea cînd pe coridorul școlii se afișă hotărîrea consiliului profesoral: „În urma examenelor... etc. etc. elevul Gheorghe Jeflea este trecut în anul II..."

Se înscrisese la sfîrșitul lunii noiembrie cînd cursurile începuseră în septembrie, recuperase materia predată în cîteva zile, iar peste două săptămîni trecea în mod excepțional în anul II.

★

Și tot în mod excepțional termină toată școala. La absolvire cînd fu întrebat: „Ce vrei să te faci?" răspunse:

— Meseriaș.

Spre uimirea și dezaprobarea tuturor se înscrie la școala profesională de silică din Turda pe care o termină în 1951 „cu media 9,66 clasîndu-se pe locul I din 81 cursanți"—cum scrie într-un proces-verbal din arhiva școlii.

DINU LEFTER

(Continuare în pag. 3-a)

BIRUITORII

Ştiinţa sovietică

Acad. prof. dr. C. I. Parhon

Sărbătorim în aceste zile ale tradiţionalei luni a prieteniei noastre cu popoarele prietene de la Răsărit, — zilele ştiinţei şi tehnicii sovietice, ştiinţei şi tehnicii primului stat socialist din lume.

Sărbătorim zilele acestea în clipele cînd întreaga omenire urmăreşte spre înălţimile cerului drumul satelitului artificial al pămîntului — cea mai mare realizare a minţii omeneşti.

Continuatori ai unei măreţe tradiţii ştiinţifice, continuatori ai marilor opere ale lui Lomonosov, Lobacevski, Mendeleev, Butlerov, Secenov, Mecinicov, Timireazev, Pavlov, pentru a nu aminti decît cîteva nume ilustre — savanţii sovietici păşesc astăzi în fruntea tuturor celor ce se străduiesc să dezlege tainele naturii, să făurească omului o viaţă din ce în ce mai demnă, mai fericită, mai înălţătoare, să croiască drum culturii spre masele largi ale poporului.

Puterea sovietică a deschis nemărginite perspective dezvoltării ştiinţei, punînd realizările ei în slujba măreţelor idealuri ale făuririi unei vieţi noi. Dezrobită din cătuşele capitalului, înarmată cu o înaintată concepţie despre lume, ştiinţa sovietică, este duşmanul oricăror concepţii retrograde, este o ştiinţă pătrunsă de umanism, de dragoste de pace.

Pentru voi dragi tineri cititori, zilele ştiinţei şi tehnicii sovietice trebuie să fie un prilej de îmbogăţire a cunoştinţelor voastre, de ridicare a nivelului vostru ştiinţific şi tehnic prin îmbogăţirea cu noi şi noi cunoştinţe din minunatul tezaur al ştiinţei şi tehnicii sovietice.

BREVIAR

În cuvîntarea rostită A. A. Afanasev locţiitor al ministrului Flotei Maritime a U.R.S.S. a anunţat la cel de al V-lea congres internaţional pentru căile de comunicaţie că anul acesta va fi lansat în U.R.S.S. primul spărgător de gheaţă cu un motor atomic.

☆ O expediţie arheologică a Institutului de istorie a culturii materiale al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. a terminat săpăturile în anticul oraş Tanais. Descoperirile făcute aduc multă lumină în ce priveşte istoria oraşului Tanais şi permit să se reconstituie aspectul acestui mare centru din antichitate, situat în regiunea Mării Azov.

☆ Pe colinele Lenin din Moscova a intrat în funcţiune de curînd cea mai mare instalaţie din lume pentru captarea şi studierea jerbelor de raze cosmice. Cele 5 000 de contoare ale acestei instalaţii înregistrează neîntrerupt pătrunderea în atmosfera terestră a particulelor de foarte mari energii — mesageri din spaţiul cosmic.

☆ O interesantă inovaţie în practica mondială a construcţiei de hidrocentrale o constituie proiectul elaborat de cîţiva ingineri sovietici de a se folosi prefabricatele din beton armat monolit la construirea de baraje.

„ZIL-111"

În curînd uzina „Lihacev" din Moscova va începe producţia unui autoturism cu 7 locuri de tip superior — „ZIL-111".

„ZIL-111" are un motor de opt cilindri în „V" cu o putere de 200 C.P., care consumă în medie, 20 litri benzină la 100 km. Viteza maşinii „ZIL-111" depăşeşte 160 km. pe oră. Probele ce vor urma vor preciza aceste date. Dimensiunile relativ mici ale acestui motor puternic au oferit posibilitatea de a lărgi partea destinată călătorilor, fără să se mărească dimensiunile automobilului. Conducerea lui este automatizată. Schimbarea vitezelor se face fără intervenţia conducătorului, în funcţie de viteza de înaintare şi profilul şoselei. La dorinţa lui, conducătorul poate interveni în acest proces cu ajutorul unui dispozitiv electric, comandat prin intermediul unor butoane. Un dispozitiv hidraulic de amplificare a volanului, un amplificator vacuumativ de acţionare a frînelor şi pneurile fără camere cu o presiune redusă asigură securitatea mersului la cele mai mari viteze.

„Este minunat că o ţară care numai cu o generaţie în urmă a fost considerată o ţară de ţărani ignoranţi a putut să se ridice la o asemenea treaptă".

GEOFFROY LLOYD
Ministrul englez al educaţiei
9 octombrie 1957

IN SLUJBA VIEŢII

Prof. dr. Ana Aslan
Directorul Institutului de Gerontologie

Mă adresez cititorilor „Scînteii tineretului" cu prilejul zilelor ştiinţei şi tehnicii sovietice încercînd să trec în revistă o parte din preocupările ştiinţifice ale celor mai de seamă slujitori ai ştiinţei medicale din marea ţară prietenă, insistînd asupra lucrărilor legate de specialitatea mea.

Cele mai importante centre ştiinţifice medicale sovietice sînt la Moscova, Leningrad şi Kiev. În acelaşi timp, în toate capitalele republicilor sovietice pulsează o intensă viaţă ştiinţifică care se răspîndeşte prin reţelele sanitare pînă în circumscripţiile sanitare de la nivelul uzinelor, colhozurilor etc.

LA MOSCOVA acad. Orbeli care a primit Ordinul Lenin pentru 55 ani de muncă ştiinţifică, este cunoscut pentru lucrările sale în domeniul sistemului nervos, al vieţii vegetative. În momentul de faţă studiază experimental nu numai cauzele bolilor dar şi mecanismul intim fiziopatologic, servindu-se în acest studiu de izotopi. Tot la Moscova activează unul din cei mai mari patologi generali prof. Speranski. Împreună cu prof. Durmişian se preocupă printre altele în cadrul Institutului de fiziologie normală şi patologică pe care-l conduc de problema troficităţii organismului. Un fapt interesant este că prof. Speranski a reuşit ca prin lezarea anumitor părţi de la baza creierului să producă la cîini în vîrstă de 6—8 luni transformări caracteristice unui cîine bătrîn de 10—12 ani. Prin aceasta el a confirmat ipoteza marelui fiziolog I. P. Pavlov că sistemul nervos are o mare înrîurire în producerea îmbătrînirii.

Măreaţa şcoală întemeiată de I. P. Pavlov şi institutele sale sînt conduse azi de acad. Bicov atît la LENINGRAD cît şi la Coltuş la cîţiva kilometri de Leningrad, institut în care Pavlov a efectuat celebrele sale experienţe asupra reflexelor condiţionate. Acad. Bicov ajutat de aproape de 300 de colaboratori urmează linia trasată de Pavlov, studiind în special în prezent legăturile funcţionale dintre sistemul nervos şi diverse organe.

LA KIEV se continuă cercetările lui Bogomoleţ în terapeutica bătrîneţii. Am ascultat în iulie a.c. la Merano la Congresul internaţional de Gerontologie comunicarea prof. Pavel Martciuk, asupra rezultatelor favorabile ce a obţinut în 70 din 100 cazuri tratate, în fenomenele de îmbătrînire, în tulburările auzului şi în fenomene nervoase.

Institutul de terapeutică condus de Ceobotarev, se preocupă de experimentarea diferitelor medicamente şi aplicaţiile lor în practică. Tot în acest important centru de cercetări ştiinţifice lucrează cunoscutul gerontolog Nagornai care a publicat două lucrări asupra bătrîneţii unde sînt luate în considerare atît studiile clinice cît şi cele biochimice şi sociale.

Lucrările ce se fac în laboratoare şi institute ştiinţifice, trec în urmă să ameliorezе sănătatea oamenilor atît în clinici cît şi la nivelul dispensarelor. Ar trebui să mai vorbesc, în această prea sumară trecere în revistă de faptul că cercetătorii sovietici studiază bolile sistemului nervos, ale sistemului nervos vegetativ, boala ulceroasă, hipertensiunea arterială, bolile inimii, reumatismul etc., etc.

Această intensă viaţă ştiinţifică dublată de o grijă excepţională a statului sovietic pentru sănătatea oamenilor muncii a făcut ca o serie de boli infecţioase să nu mai apară în U.R.S.S. iar viaţa omului să se prelungească în aşa fel încît vîrsta medie a vieţii să fie considerată în apropiere de 70 ani.

Sute de cercetători sovietici, savanţi şi medici sovietici conlucrează în măreaţa operă de îmbunătăţire a vieţii oamenilor, de prelungire a vieţii lor.

„Moskva"

În urmă cu nu prea mult timp întreaga lume a fost uimită de perfecţiunea construcţiei avionului de pasageri cu reacţie TU-104. De pe pistele de beton îşi iau însă acum zborul noi realizări ale puternicii industrii sovietice.

Avionul TU-104 A (care poate transporta 70 de pasageri şi nu 50 ca primul tip) TU-110 (cu patru motoare turboreactoare în loc de două) şi altele.

În fotografie vă prezentăm noul avion „MOSKVA"

TRANSFORMATORII NATURII

Prof. dr. E. Repciuc

În patruzeci de ani de existenţă, puterea sovietică a sprijinit şi îndrumat astfel pe cercetătorii biologi, încît nu numai că au putut continua cu cinste munca unor glorioşi înaintaşi (Mecinikov, Kovalevski, Timiriazev), dar au putut crea ramuri noi ale ştiinţei, care se dezvoltă în ritm accelerat, cum ar fi ştiinţa despre activitatea nervoasă superioară, biochimia, biofizica şi altele.

Numărul institutelor unde se lucrează la diferite probleme ale biochimiei teoretice şi aplicate este impresionant.

Cercetările au fost axate în lumina ideii că starea actuală a biologiei permite să intervenim conştient şi planificat în fenomenele vieţii, să le dirijăm în folosul economiei, în folosul omului. Miciurin a fost acela care a deschis această cale. Biologia miciurinistă a dezvoltat metode şi tehnici pentru obţinerea de recolte mai bogate, precum şi de randamente mai ridicate ale animalelor domestice. Pe baza acestor metode şi tehnici al şaselea cincinal prevede sporuri mari ale producţiei agricole. Legătura strînsă dintre teorie şi practică, grija pentru aplicaţii caracterizează cercetarea sovietică.

De altfel biologia miciurinistă a pătruns şi a dat rezultate nu numai în ţările lagărului socialist, ci şi în occident sau în ţările Asiei de curînd eliberate. Aşa de exemplu Claude-Charles Maton relatează succesele miciuriniştilor din Franţa, G. Cinoi ale celor din India. Exemplele s-ar putea înmulţi.

Miciurinismul a prilejuit o serie de discuţii în Uniunea Sovietică, de cea mai mare importanţă teoretică. Aceste discuţii au avut o mare importanţă pentru dezvoltarea geneticei moderne. Genetica fiziologică, biochimia genetică sînt sectoare care au primit un puternic impuls de pe urma acestor discuţii. Ştiinţa despre ereditate s-a îmbogăţit datorită lor.

Biologii sovietici prelucrează acum subiecte de cea mai mare actualitate, cum ar fi efectul radiaţiilor ionizante asupra fiinţelor vii, protecţia împotriva acestor radiaţii şi alte probleme legate de întrebuinţarea pe scară tot mai largă a energiei atomice în scopuri paşnice. Ei îşi pun deja probleme legate de viaţa în condiţiile de mediu pe care le pot oferi sateliţii artificiali. Conferinţe unionale dezbat probleme de cea mai mare importanţă teoretică. De curînd a fost astfel dezbătută, cu participare internaţională, problema originii vieţii; în decembrie va avea loc o conferinţă la care se vor dezbate raporturile dintre filozofie şi diverse ramuri ale ştiinţelor exacte şi ale naturii.

Nu putem încheia această sumară trecere în revistă, fără a reveni asupra imensului aport adus pentru biologie de I. P. Pavlov, de elevii şi de urmaşii săi. Importanţa acestor lucrări nu poate fi îndeajuns subliniată. Ele au primit confirmări răsunătoare, sînt apreciate şi folosite pe întreg globul.

Toată dezvoltarea aceasta nu ar fi fost posibilă fără Revoluţia din Octombrie. Numai această Revoluţie a descătuşat ştiinţa, a pus la îndemînă cercetătorilor mijloacele materiale pentru atingerea obiectivelor de cercetare, i-a înarmat cu acel mijloc indispensabil pentru interpretarea fenomenelor care este filozofia materialist dialectică. Este absolut clar de pe acum că progresul în biologie va fi — ca de altfel în toate domeniile ştiinţei în U.R.S.S. — tot mai accelerat, aşa încît timpul necesar rezolvării problemelor va fi tot mai scurt, pe măsură ce se va efectua înaintarea.

Biologii din R.P.R. sînt mîndri de succesele biologiei sovietice. Ei învaţă din aceste succese şi le folosesc în propria lor muncă creatoare.

Electronica modernă se caracterizează prin tendinţa de a micşora cît mai mult posibil dimensiunile

Miniaturizare...

elementelor de aparatură şi circuite, aşa numita „miniaturizare" şi „subminiaturizare".

În ultimii ani au apărut în industria electronică două mari noutăţi, una de ordin tehnologic: *circuitele imprimate*, alta, de mare importanţă atît ştiinţifică cît şi tehnică: *electronica solidului*, a cărei materializare sînt semiconductorii.

Dacă la început semiconductorii foloseau pentru puteri şi intensităţi reduse de ordinul miliamperilor, progresele rapide făcute în teoria şi tehnica fabricaţiei semiconductorilor au permis ca astăzi să se poată realiza pentru curenţi considerabili, unităţi extrem de mici, cu dimensiunile limitate numai de către posibilităţile de răcire.

Ştiinţa sovietică care deţine un loc de frunte în domeniul semiconductorilor, a produs de curînd doi noi redresori cu germaniu, de mare putere şi dimensiuni foarte mici. Primul, de *50 de amperi*, este răcit cu aer. Cel de al doilea, de *200 de amperi*, este răcit cu apă.

Ing. A. S.

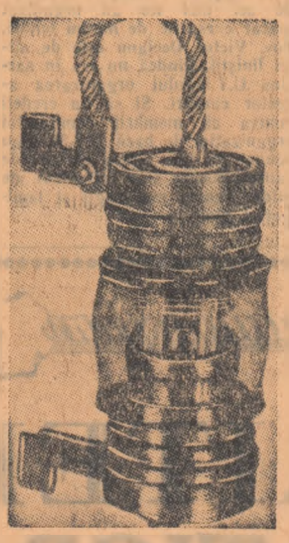

„MIRACOLELE" CONTEMPORANEITĂŢII

Prof. dr. Alex. Sanielevici
Membru corespondent al Academiei R.P.R.

Uriaşa activitate ştiinţifică ce se desfăşoară în U.R.S.S. este aşa cum ştie toată lumea, mult prea bogată şi multilaterală pentru a putea fi expusă într-un singur articol. De aceea mă voi limita la numai cîteva aspecte mai recente ale activităţii savanţilor sovietici şi numai la acelea ce corespund sau sînt apropiate de competenţa mea profesională, aspecte ce îmi sînt cunoscute din experienţa personală pe care am putut-o dobîndi în cursul vizitelor ce le-am făcut, în diferite rînduri, în Uniunea Sovietică. Ultima dintre ele a avut loc în cursul lunii trecute. Am părăsit Moscova în ziua de 3 octombrie deci cu o zi înainte de publicarea comunicatului TASS care anunţa vestea lansării cu deplin succes de către savanţii şi inginerii sovietici a primului satelit artificial al pămîntului.

Proiectarea, construirea şi lansarea satelitului artificial a necesitat o muncă perseverentă, perfect coordonată a unor mari colective de savanţi, ingineri şi lucrători industriali de înaltă calificare. Această experienţă fără precedent a arătat lumii întregi, fără putinţă de tăgadă, că ştiinţa şi tehnica au atins în U.R.S.S. un nivel care depăşeşte în mod categoric nivelul ţărilor capitaliste cele mai desvoltate, inclusiv S.U.A.

Ducerea la bun sfîrşit a cercetărilor complexe care au culminat cu evenimentul epocal al lansării primului satelit artificial al pămîntului, a necesitat concentrarea îndelungată asupra acestui obiectiv a unor mari forţe ştiinţifice şi tehnice, precum şi a unor mari mijloace materiale. S-ar putea crede că un asemenea efort nu a fost posibil decît prin neglijarea altor sectoare ale frontului ştiinţific, sau cel puţin prin încetinirea ritmului activităţii în celelalte sectoare. Dacă se află în lume unii care să încerce să se mîngîie cu această ultimă nădejde, faptele realitatea le risipeşte iluziile.

Resursele în oameni de ştiinţă, în specialişti de toate categoriile, în mijloace industriale şi financiare ale Uniunii Sovietice sînt astăzi atît de mari, încît ea este capabilă să progreseze în acelaşi ritm impetuos pe întregul front al construcţiei.

Aş vrea să vă împărtăşesc aici o mică impresie personală. Am sosit la Moscova în ziua de 2 septembrie, adică 5 luni după ultima mea şedere în acest oraş, în luna aprilie. Ei bine, venind de la aeroportul Vnukovo, aproape că n-am mai recunoscut împrejurimile măreţii universităţi. Imense bulevarde, cartiere întregi de blocuri de locuinţe răsăriseră pe alocuri altădată presărate cu căsuţe de lemn; marginea oraşului înaintase cu vreo trei kilometri spre sud, spre Vnukovo şi încotro îţi roteai ochii, privirea întîlnea nenumărate braţe de uriaşe macarale întinse spre cer, macarale ce însemnau amplasamentele noilor şantiere de construcţie. Manifestîndu-mi uimirea faţă de această dezvoltare rapidă a capitalei mi s-a explicat că numărul şantierelor care se deschid la Moscova este în medie de 10 pe zi!

Întorcîndu-mă acum la activitatea ştiinţifică mă voi opri la acele ramuri de activitate care se întemeiază pe progresele revoluţionare ale fizicii moderne.

Vă amintiţi desigur că în ziua de 27 iunie 1954 a fost pusă în funcţiune prima centrală atomoelectrică. Am văzut-o în martie 1955. Din explicaţiile care ne-au fost date de conducătorul ştiinţific al centralei, prof. D. Blohinţev a rezultat că cercetările necesare pentru rezolvarea teoretică şi practică a problemelor cu totul noi pe care le punea proiectarea şi construirea centralei au ocupat timp de mai mulţi ani un mare colectiv de fizicieni, ingineri-fizicieni, ingineri de diferite alte profiluri, care şi-au îndeplinit cu succes sarcinile.

★ Se deschid 10 şantiere pe zi ★ Un sincrofazotron de 10 miliarde electronvolţi ★ *4000 cercetători la o consfătuire ştiinţifică*

Nu au trecut decît ceva mai mult decît doi ani de la prima conferinţă mondială pentru aplicaţiile paşnice ale energiei nucleare, care a avut loc la Geneva în august 1955. Am participat la această mare întîlnire ştiinţifică internaţională şi nu uit adînca uimire a specialiştilor apuseni în faţa rezultatelor teoretice şi realizărilor practice prezentate de delegaţia sovietică. Se ştie doar cu cîtă grijă ascundeau americanii „secretele" lor atomice. Ei au fost nevoiţi să-şi dea seama că acele faimoase secrete erau nu numai cunoscute, dar chiar şi depăşite de atomiştii sovietici. Îmi amintesc în special de senzaţia produsă de declaraţia profesorului Vecsler cu privire la construcţia pe cale de terminare a celui mai mare accelerator de particule din lume, *sincrofazotronul de 10 miliarde electronvolţi*. Realizarea acestui uriaş accelerator, adevărată uzină care consumă energia electrică necesară unui oraş de 100.000 locuitori, a mobilizat şi ea munca îndelungată a unor mari colective de savanţi, ingineri şi lucrători. Or, această muncă s-a desfăşurat şi ea paralel, în timp, cu aceia a colectivelor rachetei şi satelitului, a centralei atomo-electrice, a proiectanţilor şi constructorilor care au creat prototipurile avioanelor TU-104, TU-104 A, TU-110, Moskva, Ukraina — nave aeriene ultramoderne, cu care nu se pot compara nici unul din avioanele liniilor comerciale apusene.

Mai este oare nevoie de alte exemple pentru a ilustra formidabila capacitate de producţie ştiinţifico-tehnică a Uniunii Sovietice de azi? Să dau doar două cifre pe care le cunosc tot din experienţa personală.

În ianuarie trecut am participat la Leningrad la o consfătuire unională de spectroscopie nucleară. Or, la această consfătuire pur ştiinţifică în care accentul principal era pus pe teorie şi pe experienţa de laborator, au asistat aproape *600* de specialişti sovietici.

În martie trecut, am fost de faţă la Moscova, la o consfătuire unională consacrată aplicaţiilor izotopilor radioactivi în fizică, chimie, biologie, medicină şi tehnică. La această consfătuire au participat — în diversele ei secţii — circa *4.000* de cercetători sovietici.

Aceste două cifre verifică adevărul pe care-l recunosc acum cu amărăciune cercurile conducătoare ale marilor puteri apusene: *Uniunea Sovietică dispune azi de o uriaşă armată de oameni de ştiinţă, ingineri şi tehnicieni de înaltă valoare profesională.*

Mulţi comentatori apuseni vorbesc de *„miracolul"* care într-o singură generaţie a transformat Rusia ţăranilor analfabeţi în cea mai mare putere ştiinţifico-tehnică a lumii contemporane. Explicaţia fundamentală a acestui „miracol" este socialismul, este puterea sovietică născută din Marea Revoluţie din Octombrie de acum 40 de ani. Fără Revoluţia din Octombrie nu am fi asistat la extraordinara dezvoltare care face din Uniunea Sovietică pe zi ce trece centrul mondial al ştiinţei, tehnicii şi culturii, către care îşi îndreaptă nădejdile toţi cei dornici de omenie, de adevărata libertate şi de pace.

„Este clar acum că ziua de 4 octombrie 1957 va intra în analele omenirii ca data cînd s-a realizat una din cele mai frumoase cuceriri ale omului... Savanţii şi tehnicienii sovietici au construit şi au lansat simbolul concret al eliberării omului de forţele care pînă acum l-au ţinuit la pămînt. Către ei trebuie să se îndrepte felicitările întregii omenirii".

Din ziarul *„New York Times"*

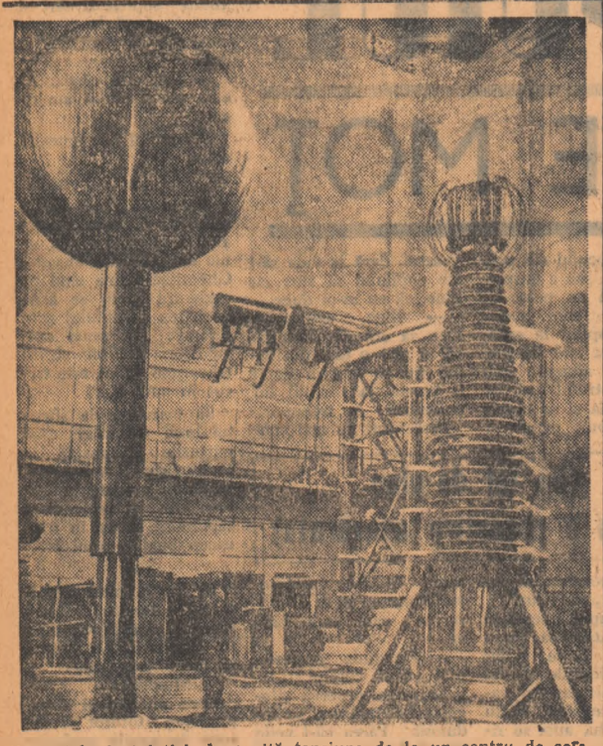

Elementele instalaţiei de înaltă tensiune de la un centru de cercetări atomice.

Noi televizoare

Industria constructoare de televizoare se dezvoltă în ritm impetuos în U.R.S.S. Industria sovietică produce astăzi de 50 de ori mai multe televizoare decît în 1950. În ultima vreme au fost create noi modele de televizoare. În fotografia de jos vă prezentăm televizoarele „Start", „Znamia" şi „Mir".

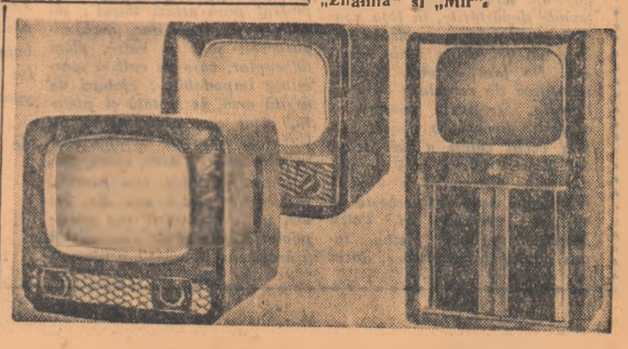

Ştiinţa tineretului — STIINTA PENTRU TOTI — Ştiinţa tineretului

Să discutăm despre TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

De ce părinții ne strică fericirea ?

Sînt tînăr, am 26 de ani. Am terminat armata. De aproape trei ani fac parte din biroul organizației U.T.M. pe comună, iar în prezent sînt secretarul ei. Alături de mine a activat și muncit actuala mea soție, fiică de țărani mijlocași. Ea a fost, pînă a ne căsători, instructoare de pionieri aici în comună. În prezent lucrează cu aceeași hărnicie la cîmp. Ne înțelegem minunat. Cînd ne-am căsătorit nu aveam nimic. Acum avem tot ce ne trebuie. Pînă aici totul e bine. Dar poate că vă veți întreba ce m-a determinat să scriu. Vol lămuri îndată lucrurile. Eu sînt fecior de țărani săraci. Eu n-am nici o bucată de pămînt. Părinții soției mele au 7 hectare și tatăl ei se numește Stan Preda. De la început părinții ei n-au vrut ca noi să fim împreună. Mama ei o certa, o suduia, spunîndu-i că n-am o meserie, că sînt sărac. Tatăl ei îi împuia mințile că ea nu trebuie să rămînă la țară alături de un achizitor cu 7 clase primare. Il tot batea capul că și ea are 7 clase, dar o fată cu atîta carte poate ajunge cineva la oraș. Și cîte și mai cîte îi spuneau ai săi. Cu toate acestea, dragostea noastră a învins. De doi ani trăim fericiți, în casa părinților mei. Dar de atunci, necontenit, părinții soției mele și sora ei care e învățătoare tînără în comuna Letca Nouă, caută să mi-o smulgă, să mi-o răpească prin diferite trucuri. Într-o zi, cînd eu nu eram acasă, a venit o mătușă a soției de la Constanța.

— Lenuțo vino la noi o lună. Uiți de prăpăditul ăsta. Am eu un băiat bun. Tu ești fată deșteaptă. Ajungi departe.

Odată, Gheorghe P. Stan, unchiul Lenuței, un om de omenie, a mers cu mine și cu Lenuța la părinții ei. Voia să-i convingă că nu e bine ce fac. Că nu trebuie să oropsească fata, să se împotrivească fericirii ei. Am ajuns pînă la poartă. Unchiului soției mele, soacră-mea n-a vrut să-l dea drumul în curte.

Pe soție au smuls-o de lîngă mine și cu forța au tirit-o în casă. Din nou au vrut să mi-o răpească. Astfel de scene se repetă ori de cîte ori au prilejul. Dar nu numai atît. Mie, părinții ei îmi scot vorbe urîte, scornind fel de fel de minciuni. Sora ei, învățătoarea face la fel. De ce atîta ură? De ce caută să ne strice fericirea? Trăim alte timpuri, alte vremi. Viitorul se cucerește cu alte mijloace și în primul rînd prin muncă cinstită; aceasta fiind astăzi cea mai mare avere a omului. Și eu mă consider un om bogat. Ce vor mai mult pentru fata lor decît un suflet plin de dragoste și două brațe capabile să muncească cinstit? V-aș ruga pe voi dragi tineri cititori, ca aflînd despre toate acestea, să scrieți socrilor mei că nu e bine ce fac. Poate în felul acesta se vor rușina și vor ajunge să înțeleagă că drumul meu trebuie să fie și al Lenuței. Mai v-aș ruga să mă sfătuiți și pe mine ce să fac. În așteptarea veștilor voastre încheiu scrisoarea mea.

TOMA Z. PREDA
secretarul organizației U.T.M.
din comuna Bălăria,
raionul Drăgănești-Vlașca
regiunea București

Educarea tehnico-economică a tinerilor muncitori

(Urmare din pag. 1-a)

nu intră în competența noastră, organizația U. T. M. nu răspunde de acest lucru".

Lipsa de preocupare pentru educarea tehnico-economică a tinerilor se reflectă și în activitatea bibliotecii de la cabinetul tehnic. Deși aici sînt 2.500 volume, biblioteca a fost solicitată pe semestrul I a.c. numai de 87 cititori printre care se numără cîțiva și din afara uzinei. Între aceștia sînt foarte puțini tineri. De ce? Nu s-a găsit nimeni pînă acum care să-i călăuzească spre bibliotecă. Dovadă este și faptul că de la începutul anului nu au fost împrumutate decît 245 volume, în mare parte de către ingineri, tehnicieni și maiștri. Ce a făcut în această direcție cabinetul tehnic și comitetul U.T.M., dacă de la 1 august și pînă în prezent numai 6 tovarăși au împrumutat cărți? Nimic!

Insuficienta preocupare pentru educarea tehnico-economică a tinerilor se reflectă și în ceea ce privește inovațiile a căror eficacitate economică nu a fost popularizată. Este oare normal ca la o uzină mare, cu un însemnat număr de muncitori, să fie înaintate cabinetului tehnic, de la începutul anului, numai 39 propuneri de inovații, din care să se aplice doar 11?

Din numărul total al inovatorilor de aci numai 3 sînt muncitori. Comentariile sînt de prisos.

Este limpede că sarcina principală a organizației U.T.M. dintr-o întreprindere este mobilizarea tinerilor pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Este adevărat că la uzina „Cristea Nicolae" s-au obținut unele realizări însemnate în această direcție. Nu este însă mai puțin adevărat că aceste sarcini au fost îndeplinite nu printr-o activitate susținută, organizată a tinerilor în direcția ridicării calificării lor, nu prin cunoașterea de către tineri a indicilor economici pe care trebuie să îi atingă, ci printr-un elan deosebit și dirzenia de care aceștia au dat mereu dovadă.

Lipsa de grijă pentru educarea tehnică și economică a tinerilor atrage însă după sine o serie întreagă de deficiențe. În unele secții se mai găsesc, de exemplu, tineri care nu-și îndeplinesc cu regularitate planul — ei nici nu știu bine ce înseamnă un plan — precum și tineri care pînă acum ar fi avut timp să intre în rîndurile lucrătorilor calificați. Așa se face că mai sînt tineri ca prinzătorul laminator Costică Pulbere, care, deși lucrează de peste doi ani în uzină, nu s-a calificat. De asemenea, în uzină se găsesc printre muncitorii calificați tineri cu slabă pregătire tehnico-economică, sau care, deși au noțiuni vagi, nu știu să le lege de specificul muncii lor. Datorită acestor fapte tinerii Costică Mihail și Marin Ciobotaru au ajuns campioni ai rebuturilor.

În ultimii ani uzina „Nicolae Cristea" s-a dezvoltat mult, a fost dotată cu utilaj capabil să înregistreze salturi considerabile ale indicilor producției și productivității muncii. Pentru minuirea acestor mașini este nevoie de oameni bine instruiți, cu o calificare superioară. Acest lucru însă nu vine de la sine. De aceea comitetul U.T.M. de aci are obligația să ceară ajutorul prețios al organizației de partid și al cadrelor cu calificare superioară din uzină pentru a înviora munca de educare tehnico-economică a tinerilor.

FESTIVALUL FILMULUI SOVIETIC

Prologul

Ca în fiecare an, sărbătorim și anul acesta în cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice — Săptămîna Filmului Sovietic, prilej de trecere în revistă a valoroaselor succese ale filmului Marii Țări a Socialismului. Anul acesta Săptămîna Filmului Sovietic are o semnificație deosebită legată de cea de a 40-a aniversare a gloriosului Octombrie. De la întemeierea sa de acum patru decenii și pînă azi, filmul sovietic a mers neîncetat în primele rînduri ale culturii socialiste, răspîndind marile ei idei umaniste, progresiste și populare. Pretutindeni unde pătrunde, filmul sovietic aduce un mesaj de pace și prietenie din partea poporului sovietic, aduce spectatorilor din țările socialiste minunate pilde de urmat în construirea unei vieți noi, aduce oamenilor muncii din țările capitaliste nădejdea într-o lume mai bună și mai dreaptă.

Festivalul Filmului Sovietic de anul acesta se va desfășura în Capitală la cinematograful „Patria" între 18 și 24 octombrie. Cu această ocazie vom putea vedea cîteva din nemuritoarele creații ale cinematografiei sovietice din trecut care au intrat de acum în tezaurul clasic al cinematografiei mondiale cum sînt: „Crucișătorul Potemkin" și „Alexandr Newski" ambele realizate de marele regizor Serghei Eisenstein, cel de al doilea bucurîndu-se de interpretarea excepționalului artist Nikolai Cerkasov în rolul titular, precum și o seamă de filme noi tratînd despre revoluția din Octombrie, despre viața de azi a oamenilor sovietici sau inspirate din capodopere ale literaturii clasice și moderne.

Iată astfel de pildă, în prima fotografie o scenă din filmul în culori „Prologul" realizat pe ecran lat și cu sunet stereofonic — o vastă frescă a evenimentelor din anul revoluționar 1905. A doua fotografie reprezintă un moment din filmul „Poetul" interpretat de actorii Nikolai Kriucikov și Serghei Dvoreți. Urmează apoi un cadru din filmul „Malva" creat după o nuvelă de Maxim Gorki, în rolul eroinei principale fucînd frumoasa și talentata actriță Dzidra Ritenbergs. Vor mai rula în cadrul Festivalului filmele: „Don Quijote" și „Trepte abrupte".

Procurîndu-vă bilete din timp veți putea admira aceste filme — adevărate comori de desfătare artistică.

Poetul

Malva

Sport — Scînteia tineretului — Sport

Au fost definitivate datele meciului C.C.A.-Borussia

În cursul zilei de marți, conducerea clubului de fotbal F.C. Borussia Dortmund (R.F. Germană) a anunțat telefonic la București că a acceptat datele propuse de C.C.A., privind întîlnirile din cadrul competiției pentru „Cupa campionilor europeni". Primul joc va avea loc la 27 noiembrie la Dortmund. Returul meciului C.C.A.-Borussia Dortmund se va desfășura la 8 decembrie la București. Deoarece returul se dispută cu o săptămînă mai tîrziu de ultimul termen fixat pentru jocurile optimilor de finală (30 noiembrie), cele două cluburi au cerut avizul U.E.F.A. Forul european de specialitate a aprobat ca returul acestui joc să aibă loc la 8 decembrie la București.

—•—

Turneul echipei de fotbal Burevestnik Chișinău

La 14 octombrie a părăsit Moscova plecînd spre Bruxelles echipa sovietică de fotbal Burevestnik Chișinău. Fotbaliștii sovietici vor întreprinde un turneu în Belgia și apoi în Olanda.

Pregătirile echipei naționale

Echipa reprezentativă de fotbal a țării noastre începe la 20 octombrie pregătirile în vederea meciurilor retur pe care le mai are de susținut în preliminariile campionatului mondial cu echipele Greciei și R.P.F. Iugoslavia. Luni 21 octombrie, selecționata A va susține primul meci internațional din cadrul programului său de pregătire în compania cunoscutei echipe bulgare Levski-Sofia. Meciul se va desfășura pe stadionul „23 August". Echipa R.P. Romîne va fi alcătuită din jucătorii care au făcut parte din lotul pentru partida cu Iugoslavia de la 29 septembrie: Toma, Voinescu, Zavoda II, Brînzei, Caricaș, Neacșu, Călinoiu, Bone, Jenei, V. Anghel, Cacoveanu, Petschowski, Ene I, Ozon, la care se vor adăuga Suru, Tătaru, Dungu, Serfozo, Szakacs II, Nicușor, Meszaros II, Constantin și alții.

(Agerpres)

Pe marginea întrecerilor atletice de pe stadionul Republicii

Dintr-o fantezie sau un profund calcul tehnico-metodic care nouă profanilor de rînd, ne scapă — Federația de Atletism programează campionatele republicane de triatlon, pentatlon decatlon și ștafete la o altă dată, separat de restul campionatelor naționale la celelalte probe.

De ce o fi așa, repetăm nu am putea să vă spunem și nici spațiul nu-ne îngăduie să deschidem coloanele unei astfel de discuții.

De discutat ar trebui poate discutat despre atmosfera de petrecere cimpenească în care s-au desfășurat aceste campionate. Bine înțeles nu sîntem împotriva relaxării și nu pretinde nimeni ca un concurs atletic trebuie neapărat înconjurat cu un nimb mistic ca ritualul falnic al unei secte puritane.

Dar nici vinzoleală pe teren, strigăte disperate ale antrenorilor care-și anunțau elevii că sînt în schimbul cutare, exact în momentul cînd starterul ridica pistolul (care de data aceasta a funcționat bine — pistolul, nu starterul) locuri de concurs împînzite de spectatori, de acei suporteri fanatici care nu trădează atletismul (decît probabil la campionatele internaționale unde nu găsesc bilete). Această atmosferă corespunzătoare vulgarei noțiuni de „bășcălie" nu are ce căuta la campionate naționale.

Atmosfera este cu atît mai regretabilă cu cît forul de specialitate atletic a dovedit nu odată că știe să țină în mînă organizarea unui concurs.

Ignorînd aceste regretabile circumstanțe care au imprimat concursului o notă de carnaval atletic, se poate caracteriza lupta dusă două zile de o serie dintre cei mai buni atleți ai țării ca interesantă și plină de surprize. La pentatlon senioare cucerirea titlului a fost decisă de ultima probă — săritura în lungime unde timișoreanca Maria Pandele a realizat în ultima încercare 5,53 m. întrecîndu-și în mod net adversarele și obținînd astfel în clasamentul general cu 29 puncte mai mult decît cea de a doua clasată.

Și la pentatlon junioare medalia de campion a luat drumul provinciei poposind la Cluj unde a fost adusă de tînăra Adelaida Einsidler care cu performanțe mai constante a întrecut-o pe Xenia Miliutin și Elena Taciuc. Ca să se răzbune probabil Xenia Miliutin a concurat după amiază și la triatlon junioare pe care l-a cîștigat, înaintea Ancăi Gurău și E. Knall. De remarcat că proaspăta campioană la triatlon și cea de a treia clasată, deși de vîrstă fragedă în loc să-și drămuiască judicios eforturile au participat și la pentatlon și la triatlon, inaugurînd astfel o nouă competiție: „octatlonul" atletic. Cine o fi de acord cu așa ceva? Nu știm!

Cert este că la aceste campionate s-a făcut o risipă de eforturi nepermisă. Am citat numai cazurile Xeniei Miliutin și E. Knall, dar se mai pot adăuga cele ale unor adevărați „maratoniști" ai ștafetei: Romfeld, Răducuță, Artz, care abia terminau de alergat într-o ștafetă și se prezentau la startul celorlalte — dacă n-aveau cumva altă probă (Karin Artz a concurat la triatlon și la ștafeta 4 × 3 × 2 × 100 și la 4 × 200). Faptul că cele trei nume citate mai sus aparțin sportivilor de la „Progresul" trădează o anumită mentalitate cel puțin ciudată a activiștilor de acolo în ceea ce privește efortul atleților.

La probele masculine un lot masiv de talentați și ambițioși atleți s-au luat la trîntă serioasă cu tabela internațională de marcaj amenințînd în perspectivă pe consacrați. Aceasta este un fapt: și încă unul îmbucurător. Este drept că la probele feminine s-a putut observa mai lesne o omogenitate a pregătirii la diverse probe în timp ce atleții au mizat pe una sau maximum două probe în care erau specialiști și unde sperau să acumuleze puncte de rezervă care să le îngăduie să vie pe podiumul învingătorilor. (Vă rog să scuzați figura de stil cu podiumul învingătorilor, așa ceva neexistînd în realitate la campionatele naționale a căror cronică o citiți).

Iată de pildă, pe tînărul Metodie Trandafilov care a cucerit proba de decatlon. Este un atlet bun și talentat, dar este încă departe de ceea ce se cheamă un decatlonist perfect. Aruncările de 34,71 la disc și 45,88 la suliță nu constituie o carte de vizită faimoasă. Performanța care l-a adus titlul de campion de decatlon este fără îndoială cea de la prăjină unde a obținut excelenta săritură de 4,20 m.

În concluzie: din zecile și zecile de atleți care s-au perindat două zile pe Stadionul Republicii, sîntem încredințați că vor crește radrele de nădejde de care atletismul nostru are atîta nevoie.

G. FLORIAN

La juniori

Anglia-R.P.R. 4-2

LONDRA 15 (Agerpres). Prin telefon:

Marți seara la lumina reflectoarelor, echipa selecționată de fotbal a juniorilor din R.P.R. a întîlnit pe stadionul clubului londonez „Tottenhamhotspur" echipa națională de juniori a Angliei. Fotbaliștii englezi au repurtat victoria cu scorul de 4-2 (2-0) pri punctele realizate de Temple (2) și Block (2). Pentru echipa noastră au înscris Mateianu și Petre Emil. Jocul a fost urmărit de 10.000 de spectatori.

—•—

„Cupa campionilor europeni"

BERLIN 15 (Agerpres). — Marți s-a disputat la Berlin al treilea joc dintre echipele Gwardia Varșovia și Wismut Karl-marxstad, contînd pentru preliminariile „Cupei campionilor europeni". Nici de data aceasta nu s-a putut fi cunoscută echipa care urmează să joace în optimile de finala, deoarece întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1-1. Astăzi urmează să se continue cele 20 de minute care au mai rămas din prelungiri, deoarece jocul a fost întrerupt în minutul 100 din cauza întunericului.

—•—

Ziarele italiene despre noul record al lui Kuț

● Ziarele italiene de luni publică numeroase articole consacrate excepționalei performanțe a atletului sovietic Vladimir Kuț.

Ziarul „Gazetta dello sport" care apare la Milano scrie: „Kuț a fost singur pe pistă. Ceilalți alergători care trebuiau să-i fie adversari se pierdeau de el metru cu metru. Fără nici o discuție Kuț este unul dintre cei mai buni atleți pe care am avut vreodată ocazia să-i vedem și desigur este cel mai valoros atlet al zilelor noastre".

Într-un comentar al ziarului „Paese" se scrie: „În viitor Kuț poate obține performanțe și mai mari".

„Cu o floare nu se face primăvară"

(Urmare din pag. 1-a)

meni nu-i ajută să-și îndeplinească această dorință. Tovarășa Irina Gheorghiu, actuala directoare a căminului și secretara organizației U.T.M. are o singură preocupare: să facă tot ce poate pentru a scăpa de aceste munci.

În comuna învecinată, Baba Ana, aceeași nepăsare „proteguiește" activitatea căminului cultural. Chiar dacă — din motive cu totul temeinice, în cursul săptămînii, sala căminului de aici s-a transformat în sală de clasă pentru elevi ai școlii elementare de 7 ani — aceasta nu justifică lipsa de activitate. Nici aici nu s-au prezentat programe artistice proprii de mult timp. Se mai ține doar cîte o conferință. Posibilități există, și ele sînt dovedite de precedentele create în urmă cu un an. Cititorii, de asemenea, sînt puțini pe lîngă biblioteca căminului. Și aici cauzele sînt aproape identice cu cele din Condurata. Organizația U.T.M. neapreciind această muncă nu mobilizează tineretul la activitatea căminului cultural, iar conducerea căminului — director tov. Gheorghe Butnaru — nu face nimic pentru a organiza viața culturală a căminului.

O altă cauză a activității slabe a unor cămine culturale constă și în fluctuația în majoritatea cazurilor nejustificată a directorilor. La căminul cultural din Pietroasele, de exemplu, directorii de cămin se schimbă așa de des, încît, în 5 ani, s-au perindat vreo 20 pe la cîrma acestei instituții de cultură, care — și aceasta — „trăiește" mai mult din „baluri". Și aici, din echipele de cor, teatru și dans, a mai rămas astăzi un hibrid de formație care, tot cu numele numai, „salvează" cinstea căminului. Balurile sînt atît de numeroase, în schimb, și de populate, că pînă și sala de lectură a bibliotecii a fost transformată în sală de... dans. Căminul nu este îngrijit. Scena — fără cortină, cabina artiștilor — fără geamuri, podelele murdare, mobilier insuficient, aparatul de radio — fără acumulator etc., etc. Din acest punct de vedere și mai grav se petrec lucrurile la căminul cultural din satul Ochiul Boului. Sala închiriată pentru cămin este deteriorată, fără geamuri și uși, pereții sînt murduri, prin tavan plouă. Este oarecum și firesc în asemenea condiții ca tineretul să nu mai fie atras spre cămin.

★

Exemplele negative privind modul în care funcționează căminele culturale din raionul Mizil, ar putea continua. Organizațiile U.T.M. în multe comune au încetat să mai fie sufletul, motorul manifestărilor pe care tineretul poate și trebuie să le susțină permanent în cadrul căminelor culturale. Aceasta se datorește în bună măsură și insuficienței muncii de îndrumare a Comitetului raional U.T.M. care tolerează această situație neluînd măsuri pentru a ieși din impas. O altă cauză nu mai puțin esențială a acestei situații constă și în faptul că nu există control și îndrumare continuă și eficientă chiar din partea secțiunii de învățămînt și cultură a raionului. Tovarășii de la această secție se deplasează rar pe teren.

Este necesar să se pună capăt neîntîrziat lîncezelii și lipsei de răspundere ce există în activitatea acestor cămine, să se ia toate măsurile pentru reorganizarea muncii, știut fiind că, în deosebi, în perioadele de toamnă și iarnă cetățenii se îndreaptă în număr mai mare spre căminul cultural. Pentru aceasta, trebuie, înlocuită nepăsarea, cu dragostea de muncă. În acest scop, organizațiile U.T.M. trebuie să mobilizeze întreg tineretul satelor la acțiunea de culturalizare a maselor, folosindu-se din plin toate forțele artistice și mijloacele ce stau la îndemînă. Totodată, atît sfaturile populare locale cît și sfatul popular raional au datoria să acorde atenția cuvenită căminelor culturale, creînd toate condițiile necesare dezvoltării activității acestora. Perioada de iarnă trebuie să găsească căminele culturale pregătite pentru o bogată activitate.

Luna MARII PRIETENI

Vizitele oaspeților sovietici în orașul Cluj

(Urmare din pag. 1-a)

de știință și cultură, ai oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

În răstimpul cît am stat în R. P. Romînă, am putut cunoaște activitatea unor instituții științifice și culturale și munca plină de avînt a oamenilor muncii din țară. Ne bucură profund succesele pe care le-ați obținut în construirea socialismului. Noi vedem în succesele voastre un dar adus, în cinstea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cauzei progresului și păcii".

Cuvintele vorbitorului au fost subliniate de puternicele aplauze ale oamenilor muncii romîni și maghiari prezenți.

O delegație de pionieri a oferit oaspeților buchete de flori. Oamenii muncii clujeni au manifestat cu căldură pentru prietenia romîno-sovietică.

Seara oaspeții sovietici au asistat la un spectacol la Opera Maghiară de Stat din Cluj.

(Agerpres)

Dezvelirea unei plăci comemorative

În cadrul manifestărilor prilejuite de cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, marți după-amiază a avut loc în Capitală solemnitatea dezvelirii unei plăci comemorative la casa din str. Sfinții Apostoli nr. 36, unde a funcționat în perioada anilor 1928—1929 sediul Consiliului General al Sindicatelor Unitare din Romînia.

Tov. Barbu Gruia, fost membru în conducerea Sindicatelor Unitare din Romînia, a vorbit despre dezvoltarea impetuoasă a mișcării sindicale din țara noastră care a avut loc ca urmare a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, despre lupta muncitorimii în acea perioadă pentru libertate și socialism.

La solemnitate au luat parte activiști ai Comitetului orășenesc București al P.M.R., ai Consiliului sindical local București, vechi militanți ai mișcării sindicale din țara noastră, numeroși oameni ai muncii din Capitală.

(Agerpres)

În cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în Editura de stat pentru literatură politică vor apare:

— V. I. Lenin: Opere vol. 17.

— V. I. Lenin: Despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

— I. V. Stalin: Despre Revoluția din Octombrie.

***** — Amintiri ale foștilor voluntari romîni din Armata Roșie în timpul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și al războiului civil.**

***** — Contribuții la studiul influenței Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în Romînia.**

— John Reed: Zece zile care au zguduit lumea.

Sub steagul leninismului, înainte spre victoria socialismului (afiș).

MERITELE STRATIGRAFIEI

(Urmare din pag. 1-a)

aurori și amurguri. De miriade de veacuri, astrele se rotesc. Calcă cu grijă pămîntul, căci măruntul bulgăre pe care-l vei strivi era poate ochiul galeș al unui adolescent".

Cum rostul acestor rînduri nu este acela de a rîndui fișe pentru vreo încercare istorică, ne putem îngădui zborul planat peste veacuri. Din secolul X vin mărturii interesante. Sub stratul feudal s-au aflat la Suceava locuințe, așezate la 3-4 metri unele de altele. Specialiștii le încadrează în tipul Suceava legat de alte grupuri similare de la Valea Lupului, Hlincea, Spinoasa. Din adîncuri s-au ivit, sub dalta cercetătorilor, oase de păsări, vetre din lut ars. Populația acestor dealuri și cîmpii, un grup etnic aflat încă în cercetare, în orice caz vechea populație romînească. Cu zece secole în urmă... O asemenea vatră de lut are o valoare incalculabilă, căci actul de naștere al poporului nostru și aici îl putem găsi.

Nu este ușor să fii istoric arheolog. Această pasionantă profesiune îți ridică zilnic piedici uriașe. Nu este ușor să distingi unele de altele urmele șterse ale valurilor migratoare — popoare și ape; nu este ușor să diseci coaja pămîntului; nu este ușor să creezi retrospectiv timpul; nu este ușor să sapi conform planurilor științifice la temeliile legendei și să rămîi în limitele strictei obiectivități. Trebuie totuși.

PUIUL DE MOȚ

(Urmare din pag. 1-a)

Este repartizat ca controlor de producție la fabrica „Silica".

★

Directorul fabricii „Silica" rămase surprins.

— Cum nu-ți place să fii controlor de producție? Alții la vîrsta ta...

— Eu vreau să mă fac electrician — insista cu încăpățînare tînărul Jeflea.

— Dar nu te pricepi. Ești abia de două luni la noi. Nici chiar două luni nu e de cînd ai terminat școala...

— Și?

— Și nu poți să spui că ești calificat ca electrician.

— Am să mă calific. Ce nu se poate cînd vrea omul?

Directorul ridică neputincios din umeri.

— Treaba ta. Nu mai să nu-ți pară rău mai tîrziu...

★

O adeverință care poartă numărul 386 din 5 august 1954 glăsuiește: „Prin prezenta se adevereşte că tovarășul Gheorghe Jeflea este angajatul fabricii „Silica" în funcția de electrician și este fruntaș în producție și inovator".

Iar într-un registru al cabinetului tehnic scrie: „Dispozitiv electric de cuplare automată la raboteza nr. 2. Propune Gheorghe Jeflea. Data: 10 martie 1954. Se înregistrează la numărul 28. Se recompensează la 5 iunie 1954".

O precizare: vechiul dispozitiv, mecanic, provenea din import, produs al unei firme suedeze.

★

Venise vacanța și cei doi frați se plimbau prin curtea casei părintești.

— Și zici că nu se poate? — își mai întrebă Gheorghiță odată fratele, proaspăt agronom.

— Nu. Clima nu permite.

— Bieții oameni. Trebuie să jinduiască după niște roșii ca după cine știe ce bunătăți numai pentru că au ghinionul să locuiască în creierul munților.

— Asta-i situația.

— Și cu toate acestea eu tot nu pot crede că nu se poate. Nu există „nu se poate" pentru știință și tehnică.

Agronomul îi aruncă o privire ironică, apoi cu un zîmbet în colțul gurii îi zise:

— Știi un proverb? „Nu te-ntinde mai mult decît ți-e plapuma". Și după un timp adăugă: Tu ocupă-te de electricitatea ta și lasă agronomia pe seama agronomilor.

★

În anul următor — 1955 — inginerul agronom Vasile Jeflea veni prin Turda să-și vadă fratele pentru că era vremea să se înscrie la facultate și voia să vadă cum unde-l trage aja.

Îl găsi în grădina casei de pe strada Axente Sever nr. 25. Se salutară și Ghiță îl chemă în grădină.

— Să-ți arăt ceva. Uită-te...

— Văd, răspunse cu jumătate gură fratele uimit și bănuind cam ce ar vrea să-i arate.

— Foarte bine că vezi. Astea-s roșii încrucișate cu gogoșari — productivitate mare. Astea încrucișate cu ardei, astea cu vinete — bune pentru gătit... și astea cu cartofi.

— Cu ce?

— Cu cartofi. Ai auzit bine. Cartofii în pămînt și roșii la suprafață.

— Și astea?

— Astea pentru climă... Înțelegi... Rezistă la temperaturi scăzute și deci se pot cultiva și-n munți. Înțelegi?

★

Eva Visalon din Bistra și azi cultivă roșii în grădina din jurul casei. Roșiile aclimatizate de fiul ei. De electrician, nu de agronom.

★

Constructor de motoare electrice, radiofonist, electrician instalator, agronom, botanist, lăcătuș, fasonator de cărămizi din siliciu — la 22 de ani.

Absolvent al liceului seral — pregătit pentru a urma facultățile de electrotehnică, științe juridice, medicină, fizică nucleară și radio-tehnică.

Doi ani la rînd s-a pregătit și-a învățat pentru toate.

— De care să mă apuc întîi?

— Eu știu?

— Întîi de radiotehnică și-o să încerc să urmez fără frecvență științele juridice. După aceea... pe celelalte.

★

S-a aflat nu de mult că la fabrica „Silica" cu ani în urmă Jeflea mai propusese două inovații: „Dispozitiv electric de cîntărire și înregistrare automată a cuarțitei" și „Sistem de desprăfuire a halelor de lucru cu vapori de apă".

★

Din Turda la 1 octombrie 1957 se expediază o scrisoare în care se spune: „Dragi tovarăși. În scrisoarea de față dorim să vă comunicăm că în orașul vostru a venit la Școala de radiotehnică — curs special de doi ani — tînărul Gheorghe Jeflea din Turda. Ne-am gîndit să vă atragem atenția asupra acestui tînăr candidat de partid.

Gheorghe Jeflea încă din 1954 a dovedit în producție la fabrica „Silica" o capacitate excepțională făcînd cîteva inovații de mare importanță..."

...Scrisoarea este expediată de comitetul orășenesc de partid Turda către comitetul orășenesc de partid Timișoara.

DINU LEFTER

CINEMATOGRAFE

Lissy — PATRIA, INFRAȚIREA ÎNTRE POPOARE; O mică întîmplare — REPUBLICA, V. ALECSANDRI, BUCUREȘTI; Călătorie în tinerețe — MAGHERU, ELENA PAVEL, VOLGA; Pentru pace — I. C. FRIMU, MAXIM GORKI; Fiii Munților — LUMINA, ALEX. POPOV; Pălănjenul de aur — ALEX. SAHIA, COȘBUC; Două victorii — VICTORIA, 1 MAI; În toiul luptei — DOINA; O întîmplare la Benderath — N. BALCESCU; Aspecte de la Festivalul de la Moscova, complectare — A X-a ediție a campionatelor de atletism ale R.P.R. — TIMPURI NOI; Misterul din vechea mină — TINERETULUI, ARTA; Primăvara pe strada Zarecinaia — GH. DOJA, MOȘILOR, ALIANȚA; Vultur 101 — GRIVIȚA, CONST. DAVID; Căpitanul și eroul său — VASILE ROAITA; Inima cîntă — CULTURAL; Incotro? — UNIREA; Călătorie misterioasă — FLACARA; Ultima întîlnire — MUNCA; Echipajul vasului Nadejda — MIORIȚA; Ghimpele — 23 AUGUST. OLGA BANCIC; Dosarul 306 — DONCA SIMO; Noapte de Carnaval — ILIE PINTILIE; Ei iubeau viața — POPULAR; O vară neobișnuită — M. EMINESCU; Mikolka cel viteaz — LIBERTAȚII. CENTRAL; În calea Trăznetului — AUREL VLAICU; Dispărut fără urmă — BOLESLAW BIERUT.

TIMPUL PROBABIL

Pentru următoarele trei zile în țară: vremea se va menține frumoasă și uscată, cu cerul mai mult senin. Innourări trecătoare se vor produce la începutul intervalului în nordul țării. Vînt slab cu intensificări temporare în partea de est a țării. Temperatura în scădere ușoară la început, apoi în creștere. Minimele vor oscila între 3 și 8 grade, exceptînd nordul țării, unde vor coborî între minus 2 și plus 3 grade. Maximele vor fi cuprinse între 13 și 21 grade. Pe la și ceață locală dimineața, iar în nordul țării, pe alocuri, brumă și îngheț slab.

Orientul Apropiat şi Mijlociu are nevoie de pace şi linişte

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite scrisoarea adresată de C.C. al P.C.U.S. Comitetului Executiv al Partidului laburist din Marea Britanie:

Stimaţi tovarăşi!

Situaţia extrem de gravă şi primejdioasă care s-a creat în prezent în Orientul Apropiat şi Mijlociu şi, îndeosebi, în regiunea Siriei, provoacă îngrijorare în rîndul celor mai largi mase populare din toate ţările lumii.

Micul stat iubitor de pace şi democratic, Siria este serios ameninţat de un atac armat. La frontierele Siriei se concentrează trupe străine. În partea de răsărit a Mării Mediterane, nu departe de ţărmurile siriene, se concentrează navele flotei a 6-a americane. Persoane oficiale şi conducători militari din S.U.A. fac declaraţii războinice la adresa Siriei, pline de născociri provocatoare şi ameninţări. Declaraţii similare fac şi unii oameni de stat din Turcia porniţi pe aventuri şi care nutresc gîndul de a stabili fosta dominaţie a Turciei asupra popoarelor arabe. Sub obăduirea autorităţilor turceşti s-au adunat la Istanbul emigranţi reacţionari sirieni care vor să joace rolul de „guvern sirian" marionetă care să se sprijine pe baionetele intervenţioniştilor străini.

Parlamentul sirian liber ales de populaţie şi guvernul format de el, din care fac parte reprezentanţi ai diferitelor partide printre care socialiştii sirieni, sînt ponegrite şi calomniate cu nerusinare numai pentru faptul că apără drepturile naţionale şi independenţa Siriei, cinstea şi demnitatea poporului lor. Se întreprind mereu noi încercări de a opune ţărilor arabe unele altora şi de a declanşui un război fratricid al arabilor împotriva arabilor. În ultimul timp organizatorii complotului împotriva Siriei încearcă să prezinte lucrurile ca şi cum încordarea în jurul Siriei s-ar atenua. Aceasta nu este însă decît un şiretlic, deoarece atitudinea S.U.A. şi a Turciei rămîne ameninţătoare iar pregătirile militare continuă de fapt. Aşa-dar, în Orientul Apropiat şi Mijlociu s-a creat o situaţie nestabilă din punct de vedere politic, ameninţătoare, există o primejdie de război abia camuflată, primejdia unei agresiuni care poate avea cele mai îngrozitoare consecinţe pentru întreaga viaţă internaţională.

Care sînt cauzele acestei agravări primejdioase a situaţiei din Orientul Apropiat? Cauza principală a acestei situaţii o constituie lăcomia nepotolită a marilor monopoluri petrolifere, în primul rînd a monopolurilor petrolifere din S.U.A., năzuinţa lor de a-şi asigura dominaţia nelimitată în regiunea Orientului Apropiat şi Mijlociu. Monopolurilor nu le convine actualul guvern democrat din Siria, deoarece duce o politică naţională independentă, nu doreşte să se alăture blocului agresiv de la Bagdad şi doctrinei colonialiste Eisenhower, deoarece Siria duce împreună cu Egiptul o luptă curajoasă şi plină de abnegaţie pentru drepturile arabilor împotriva atentatelor colonialiştilor. Prin Siria trec de asemenea conductele petrolifere ale monopolurilor puterilor străine şi monopolurile doresc ca pe această bază, fără a ţine seama de interesele şi drepturile populaţiei Siriei şi a celorlalte ţări din Orientul Apropiat, să dispună în această ţară ca într-o colonie a lor şi să instaleze acolo un guvern care să îndeplinească servil toate indicaţiile lor.

După Siria, organizatorii complotului îşi propun să se răfuiască cu Egiptul independent şi după aceea, rînd pe rînd, cu celelalte state arabe, atît republicane cît şi monarhice, care au obţinut independenţa în anii postbelici. De pe acum, odată cu intensificarea presiunilor asupra Siriei, colonialiştii duc un război împotriva Omanului şi desfăşoară operaţiuni militare împotriva Yemenului, iar în Africa de Nord se intensifică presiunile asupra Tunisiei care a obţinut recent independenţa. Continuă operaţiunile militare împotriva populaţiei Algeriei.

Organizatorii complotului împotriva statelor arabe nu vor să ţină seama de faptul că în zilele noastre respectarea drepturilor legitime ale popoarelor şi a principiilor O.N.U. în relaţiile cu ţările Orientului constituie singura politică sigură pentru asigurarea intereselor economice şi politice ale ţărilor din Europa occidentală, pentru aprovizionarea lor cu petrol, materii prime, alimente. Cel mai bun mijloc de a garanta interesele Angliei şi ale celorlalte ţări vest-europene în această regiune este a trata popoarele acestor ţări de la egal la egal de a întemeia relaţiile economice cu acestea nu pe bază de violenţă şi jaf, ci pe bază de legături comerciale normale reciproc avantajoase. Orientul Apropiat şi Mijlociu are nevoie de pace şi linişte, iar nu de intrigi şi provocări imperialiste, care îl transformă azi într-un butoi cu pulbere.

Tendinţa spre libertate şi independenţă pe care au început s-o manifeste popoarele din această regiune, înţelegerea drepturilor şi a suveranităţii lor pot şi trebuie să fie respectate. Oare aceste principii democratice sînt aplicabile doar poporului englez sau celorlalte popoare din Europa şi oare nu trebuie să căutăm să le aplicăm în egală măsură şi popoarelor Orientului? Sîntem convinşi că orice socialist sau orice democrat poate să răspundă la această întrebare numai afirmativ.

Pentru a camufla agresiunea care se pregăteşte împotriva Siriei, conducătorii S.U.A. şi ai unor ţări occidentale recurg la o propagandă absurdă despre aşa-numita „primejdie comunistă". Colonialiştii numesc însă comunism orice acţiune îndreptată împotriva colonialismului. Ei au prezentat naţionalizarea companiei Canalului de Suez ca o manifestare a comunismului din partea preşedintelui Egiptului, Nasser. Încheierea de acorduri pentru exploatarea zăcămintelor petrolifere, care asigură obţinerea unor venituri mai mari de către ţările pe teritoriul cărora se află aceste zăcăminte, este calificată de asemenea comunism. Încercările popoarelor de a apăra independenţa naţională şi suveranitatea noilor state din Orient sînt explicate prin uneltiri ale „comunismului internaţional". Chiar şi monarhii din ţările Orientului sînt bănuiţi de convingeri comuniste. Toate acestea sînt un şiretlic răsuflat al reacţiunii care nu poate să înşele pe nimeni.

Căutînd să instaureze dominaţia americană asupra statelor independente din Orientul Apropiat şi Mijlociu — Siria, Egipt şi alte state — colonialiştii de peste Ocean urmăresc apoi să înrobească şi alte popoare din Asia şi Africa, care au obţinut printr-o luptă grea, îndelungată şi perseverentă independenţa de stat şi libertatea. Ei nu se dau înlături nici în faţa faptului că, prin acţiunile lor provocatoare, împing popoarele pe marginea unui nou război mondial distrugător.

Problema soartei micii Sirii devine o problemă care afectează soarta tuturor popoarelor iubitoare de pace, iar conflictul armat care ar putea fi declanşat în legătură cu Siria implică primejdia de a se transforma într-un război de mari proporţii. Se ştie doar că cele două războaie mondiale au început prin operaţiuni militare cu caracter local. Or, în zilele noastre, în secolul dezvoltării vertiginoase a tehnicii militare şi a armelor atomice, este şi mai greu de a limita la o anumită regiune un conflict armat în eventualitatea că acesta ar izbucni.

Alături de celelalte puteri, o mare răspundere pentru menţinerea păcii în Orientul Apropiat şi Mijlociu revine Marii Britanii, poporului englez. Aprobarea de către cercurile guvernante britanice a politicii S.U.A. în această regiune contribuie la dezlănţuirea unei agresiuni. Dar pregătirea unei aventuri militare împotriva Siriei de către ţări din blocul nordatlantic ca S.U.A. şi Turcia face să devină reală primejdia ca într-un asemenea conflict militar să fie atrasă şi Marea Britanie, ceea ce poate să se producă contrar voinţei şi dorinţei poporului englez. Nu se poate trece cu vederea faptul că Marea Britanie este de asemenea membră a blocului nordatlantic şi, ca atare, o aventură militară a Turciei şi S.U.A. împotriva Siriei ar determina de fapt şi participarea Marii Britanii. Orice extindere a conflictului în legătură cu Siria poate să împingă Marea Britanie în prăpastia unui nou război distrugător cu toate consecinţele groaznice care decurg din aceasta pentru populaţia insulelor britanice.

Sîntem fermi convinşi că poporul englez nu este interesat în scopurile egoiste ale forţelor imperialiste pe care acestea le urmăresc în Orientul Apropiat şi Mijlociu, aţîţînd un conflict împotriva Siriei. Poporul iubitor de pace al Angliei, ca şi popoarele Uniunii Sovietice, este vital interesat în menţinerea şi întărirea păcii în Orientul Apropiat şi Mijlociu şi în întreaga lume.

În memoria poporului englez sînt încă proaspete evenimentele din toamna anului trecut cînd a fost împins în aventura militară împotriva Egiptului.

Poporul egiptean s-a ridicat la un război just împotriva agresorilor, obţinînd sprijinul unanim al tuturor forţelor iubitoare de pace, şi intervenţia militară s-a terminat printr-un eşec. Marea Britanie a avut de suferit uriaşe prejudicii materiale şi moral-politice. Situaţia economică a oamenilor muncii din Anglia s-a înrăutăţit. Anglia este înlăturată fără jenă de pe o serie de poziţii importante de concurenţi mai puternici.

Fără îndoială că un nou conflict armat în Orientul Apropiat ar tulbura aprovizionarea Marii Britanii cu petrol şi cu alte materii prime, ar îngreuna legăturile ei comerciale atît cu ţările din Orientul Apropiat şi Mijlociu cît şi din Asia de sud-est. Toate acestea ar provoca greutăţi în activitatea industriei engleze şi ar avea repercusiuni asupra folosirii braţelor de muncă. În plus, toate acestea ar duce la o nouă intensificare a dependenţei financiare şi economice şi, deci şi politice, a Marii Britanii faţă de S.U.A.

Trebuie să fii aventurier pentru a nu ţine seama de faptul că Siria nu va rămîne singură în lupta ei împotriva unei agresiuni. Se ştie că guvernul Egiptului a şi declarat că sprijină nelimitat Siria în cazul unei agresiuni împotriva ei. Se ştie de asemenea că o serie de alte state arabe s-au pronunţat în sprijinul Siriei independente. De partea Siriei se află şi popoarele iubitoare de pace din alte ţări, printre care Uniunea Sovietică, care nu poate să rămînă indiferentă faţă de provocările militare care se pregătesc în imediata apropiere a frontierelor de sud ale U.R.S.S.

Uniunea Sovietică nu are nici un fel de interese speciale economice sau de altă natură în Orientul Apropiat şi Mijlociu. Poporul sovietic care luptă pentru întărirea păcii generale este interesat doar ca în această regiune să fie asigurată o pace trainică şi ca popoarele ţărilor arabe să-şi poată construi viaţa în conformitate cu particularităţile lor naţionale şi istorice, în cadrul unor state proprii suverane şi egale în drepturi, eliberate de amestec şi ameninţări din afară.

Ştim că atunci cînd în octombrie-noiembrie anul trecut cînd laburiştii s-au pronunţat cu hotărîre în favoarea încetării agresiunii împotriva Egiptului, aceasta a adus un mare serviciu cauzei păcii. Ştim de asemenea că în ultimul timp unii lideri ai partidului laburist au făcut declaraţii în favoarea rezolvării tuturor problemelor litigioase din Orientul Apropiat şi Mijlociu pe cale paşnică. De aceea sperăm că planurile de organizare a unei intervenţii militare împotriva Siriei iubitoare de pace, pe care le urzesc cercurile agresive ale unor state, vor fi condamnate de către partidul laburist din Marea Britanie.

Congresul Internaţionalei Socialiste care a avut loc în vara acestui an la Viena şi la care a participat activ partidul laburist din Marea Britanie, şi-a exprimat de asemenea îngrijorarea în legătură cu agravarea încordării în această regiune şi a subliniat că această situaţie împiedică dezvoltarea socială şi economică a ţărilor din Orientul Apropiat şi Mijlociu şi ameninţă cauza păcii în lumea întreagă.

În prezent situaţia a devenit atît de primejdioasă că nu suferă nici indiferenţă, nici amînare. Activitatea criminală a aţîţătorilor la război trebuie să fie demascată, iar planurile lor zădărnicite.

Conştient de marele sentiment de răspundere pe care îl au membrii partidului laburist pentru soarta poporului englez şi de marea influenţă pe care o au în cercurile obşteşti şi în organele reprezentative ale Marii Britanii, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice adresează Comitetului Executiv al partidului laburist din Marea Britanie chemarea să facă tot ce este necesar pentru a nu admite o agresiune şi a menţine pacea în Orientul Apropiat şi Mijlociu.

Pornind de la faptul că în prezent s-a conturat o oarecare apropiere a punctelor de vedere ale partidului laburist din Marea Britanie şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice într-o serie de probleme importante ale menţinerii păcii şi securităţii internaţionale, Comitetul Central al P.C.U.S. consideră că eforturile comune ale partidelor noastre ar putea contribui la menţinerea păcii în Orientul Apropiat şi Mijlociu. Pentru realizarea acestui fel ar avea o mare importanţă o declaraţie din partea Marii Britanii, U.R.S.S., S.U.A. şi Franţei cu privire la condamnarea folosirii forţei ca mijloc de rezolvare a problemelor nereglementate din Orientul Apropiat şi Mijlociu, cu privire la renunţarea la amestecul în treburile interne ale ţărilor din această regiune şi la încetarea reciprocă a livrărilor de arme către aceste ţări.

Rugăm Comitetul Executiv al partidului laburist din Marea Britanie să sprijine această propunere. În ce ne priveşte, sîntem gata să examinăm în forma care vă convine, fără a exclude posibilitatea unei întîlniri între reprezentanţii partidelor noastre, orice propuneri constructive din partea dv. cu privire la eventualele căi de preîntîmpinare a primejdiei izbucnirii unui război în Orientul Apropiat şi Mijlociu şi de menţinere a păcii în lumea întreagă.

Sperăm că Comitetul Executiv al partidului laburist din Marea Britanie va privi acest apel al nostru cu bunăvoinţă şi conştient de înalta sa răspundere pentru soarta păcii.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

(Sublinierile aparţin redacţiei).

Intre Iugoslavia şi R. D. Germană s-au stabilit relaţii diplomatice

BELGRAD 15 (Agerpres). — La 15 octombrie s-a dat publicităţii la Belgrad şi la Berlin un comunicat cu privire la stabilirea de relaţii diplomatice între Iugoslavia şi R.D. Germană.

Comunicatul arată că cele două guverne, pe baza unui prealabil schimb de scrisori între premierul Otto Grotewohl, cu data de 21 august 1957, şi preşedintele Tito, cu data de 3 octombrie 1957, au căzut de acord să stabilească relaţii diplomatice şi să facă schimb de reprezentanţi diplomatici în rang de miniştri plenipotenţiari. Tratativele în această problemă dintre reprezentanţii celor două guverne au avut loc la Belgrad în ziua de 10 octombrie a. c.

★

BELGRAD 15 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Taniug, la Belgrad a fost dată publicităţii o declaraţie a secretarului de stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei. Declaraţia arată că guvernul iugoslav a examinat problema stabilirii de relaţii diplomatice cu R.D.G. şi este convins că acest pas contribuie la promovarea relaţiilor internaţionale, la slăbirea războiului rece dus în legătură cu Germania şi, în consecinţă, la reducerea generală a încordării dintre Est şi Vest. Declaraţia subliniază că guvernul iugoslav doreşte, în spiritul politicii sale de neaderare la blocuri şi de coexistenţă activă, să dezvolte relaţii bune cu ambele state germane, convins fiind că aceasta contribuie de asemenea la unificarea Germaniei. Se subliniază de asemenea că pentru rezolvarea paşnică a problemei germane ar fi util ca şi celelalte ţări să recunoască cele două state germane şi să stabilească cu ele relaţii normale pe bază de egalitate. În declaraţie se spune în continuare: Popoarele Iugoslaviei, trăgînd învăţăminte din experienţa trecutului şi în special din cele două războaie mondiale sînt vital interesate ca problema germană să fie rezolvată pe cale democratică, în aşa fel încît să nu dăuneze cauzei păcii.

Este un fapt cert că scindarea Germaniei, printr-o hotărîre a marilor puteri la sfîrşitul războiului, a dus la formarea celor două state germane, care s-au constituit în mod formal în cursul dezvoltării lor ulterioare.

De-a lungul anilor, existenţa a două state germane a dus la o situaţie în care orice impunere din afară a unei soluţii în problema germană ar duce în mod inevitabil la o serioasă dislocare în interiorul Germaniei înseşi. Această dislocare ar avea totodată în mod neîndoielnic serioase repercusiuni şi complicaţii internaţionale. Desigur, forţelor externe şi în primul rînd marilor puteri, le revine şi azi o mare responsabilitate în rezolvarea problemei germane. Dar, în situaţia creată, ele pot numai contribui la rezolvarea problemei germane, în timp ce rolul principal revine celor două state germane — poporului german.

Convinsă de atitudinea ei corectă şi realistă, Iugoslavia a relevat de mult timp necesitatea stabilirii şi dezvoltării contactelor dintre cele două state germane, fapt care ar lichida încordarea internă din această ţară şi ar promova cauza unificării paşnice a Germaniei. Un astfel de punct de vedere duce în mod logic la concluzia că ar fi util pentru rezolvarea paşnică a chestiunii germane, ca celelalte ţări să recunoască ambele state germane şi ele să stabilească cu acestea relaţii interstatale normale, pe bază de egalitate.

Pornind de la aceste considerente, guvernul Republicii Populare Federative Iugoslavia a hotărît să recunoască în mod formal guvernul Republicii Democrate Germane, a cărui existenţă de facto el a recunoscut-o deja, şi să stabilească cu aceasta relaţii diplomatice normale.

Guvernul iugoslav a avut în vedere de mult stabilirea de relaţii diplomatice cu R. D. Germană.

În ultimul timp, s-a remarcat o evoluţie în direcţia unei politici mai realiste în relaţiile dintre Republica Federală Germană şi ţările Europei răsăritene. Guvernul R.P.F.I. a ţinut seama şi de această împrejurare atunci cînd şi-a precizat principiul punctul de vedere.

Guvernul iugoslav este convins că pasul pe care l-a făcut contribuie la promovarea relaţiilor internaţionale. El contribuie la slăbirea războiului rece dus în prezent în legătură cu Germania şi prin aceasta la micşorarea încordării generale între Răsărit şi Apus. Guvernul iugoslav este de asemenea convins că rezolvarea problemelor securităţii europene trebuie urmărită în această direcţie — securitate în care ambele părţi ale Germaniei trebuie să joace un rol important.

Este dorinţa guvernului iugoslav — în spiritul politicii sale de neaderare la blocuri şi de coexistenţă activă de a dezvolta relaţii cu ambele state germane, fiind încredinţat că aceasta contribuie în acelaşi timp la unificarea Germaniei. Guvernul iugoslav întreţine de mult timp relaţii diplomatice normale cu Republica Federală Germană. S-a dovedit că aceste relaţii se dezvoltă cu succes, spre satisfacţia ambelor părţi, în ciuda unor divergenţe în ce priveşte abordarea anumitor probleme internaţionale. Există toate condiţiile pentru o largă colaborare continuă în domeniul economic, cultural şi politic între cele două ţări.

Pe de altă parte, guvernul iugoslav consideră că vor fi create relaţii bune şi rodnice între Iugoslavia şi Republica Democrată Germană, spre folosul ambelor ţări.

Noile organe de conducere ale F.S.M.

LEIPZIG 15 (de la trimisul special Agerpres):

În dimineaţa zilei de 15 octombrie a avut loc şedinţa de închidere a celui de-al 4-lea Congres Mondial al Sindicatelor de la Leipzig. Şedinţa a fost prezidată de Giuseppe di Vittorio.

Toate documentele prezentate Congresului au fost votate în unanimitate.

În continuarea şedinţei Giuseppe di Vittorio a dat cuvîntul lui Kirchner care a anunţat rezultatul alegerilor pentru organele de conducere ale F.S.M.

Preşedinte: Giuseppe di Vittorio (Italia).

Secretar general: Louis Saillant (Franţa).

Vicepreşedinţi: Victor Grişin (U.R.S.S.), Benoit Frachon (Franţa), Liu Cian-şen (China), Lombardo Toledano (America Latină), Herbert Warnke (R. D. Germană), Dange (India), František Zupka (Cehoslovacia). Njono (Indonezia), Loga Sowinski (Polonia), Aş-Şafia (Sudan), Enric Pastorino (Uruguay), Bertus Brandsen (Olanda).

Secretari: Luigi Grassi (Italia), Vladimir Berezin (U.R.S.S.), Giuseppe Casadei (Italia), Elena Teodorescu (R. P. Romînă), Ma Ciun-cu (China), Marcel Bras (Franţa), Lazzaro Pena (Cuba), Sudjiri (Indonezia).

În sală au răsunat ovaţii şi aclamaţii.

În după-amiaza aceleiaşi zile a avut loc un miting al oamenilor muncii din Leipzig.

Ziua 2 Aprilie

MOSCOVA. — La invitaţia Sovietului din Moscova, în seara zilei de 14 octombrie a sosit la Moscova o delegaţie a Consiliului municipal al oraşului Cairo în frunte cu guvernatorul oraşului dl. Abdel Fattah el Bendari.

MOSCOVA. — La 14 octombrie A. I. Mikoian, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a primit pe dl. S. A. Harima, preşedintele Camerei de Comerţ fino-sovietice, care vizitează Moscova la invitaţia Camerei de Comerţ a U.R.S.S.

DAMASC. — Agenţia France Presse anunţă că Ahram Horani, şeful fracţiunii partidului socialist al renaşterii arabe din Camera Siriană a fost ales preşedinte al Camerei cu 63 de voturi, contra 57.

JIGULEVSK. — La 14 octombrie ora 20,40 de minute, cel de-al 20-lea, ultimul hidroagregat al hidrocentralei de la Kuibîşev, a început să furnizeze curent pentru industrie.

De ce îşi schimbă racheta strălucirea?

LENINGRAD 15 (Agerpres). — TASS transmite: Un grup de colaboratori ştiinţifici de la observatorul din Pulkovo au observat şi au înregistrat la 7, 9, 10 şi 13 octombrie, trecerea satelitului pămîntului deasupra Leningradului.

Cu ajutorul unui astrograf s-a reuşit să se fotografieze satelitul şi racheta purtătoare.

La 13 octombrie satelitul şi racheta purtătoare au fost văzute foarte clar. Este interesant că racheta îşi schimbă strălucirea: uneori este mai strălucitoare decît stelele de mărime mijlocie, alteori lumina ei slăbeşte de aproximativ 100 de ori şi ea dispare aproape complect din cîmpul vizual. Aceasta se explică prin faptul că racheta lungulaţă, fiind o figură geometrică neregulată, se întoarce cînd pe o parte cînd pe alta.

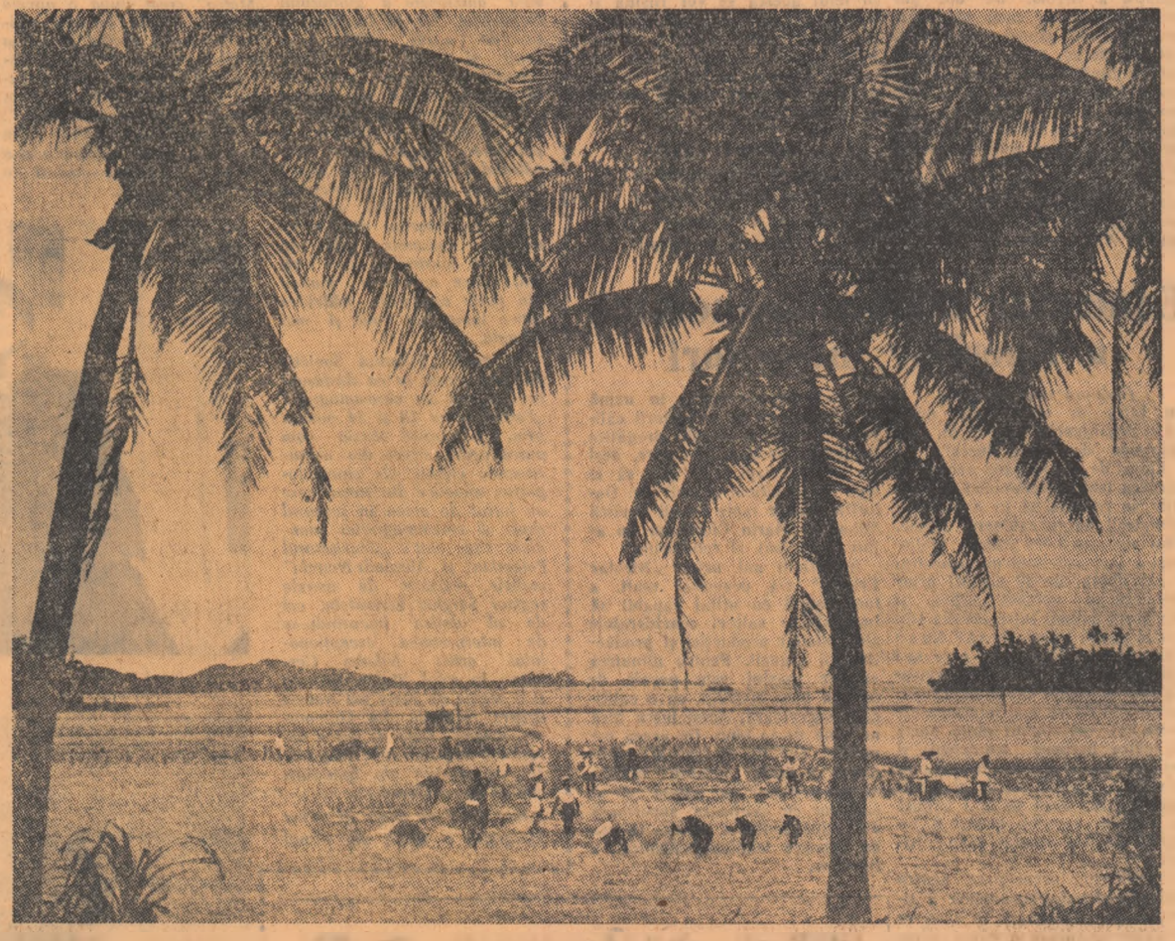

In multe locuri de pe Insula Hainan se culeg anual 3 recolte de orez. In fotografie: Membrii cooperativei agricole de producţie „Hăbin" culeg orez.

Filme romîneşti la Alexandria

CAIRO 15 (Agerpres). — În seara zilei de 11 octombrie a avut loc la Alexandria la Clubul Scriitorilor şi Artiştilor Plastici Egipteni, „Atelier", prezentarea filmelor romîneşti „Lacul Roşu", „Nicolae Grigorescu" şi „Theodor Aman".

Cu această ocazie Sebastian, pictor şi profesor de artă plastică la Facultatea de artă din Alexandria, a vorbit despre operele pictorilor romîni Nicolae Grigorescu şi Theodor Aman.

La această seară de filme romîneşti au fost prezenţi Dionisie Ionescu, ambasadorul R.P.R. la Cairo, ataşaţi culturali acreditaţi la Cairo, profesori, ziarişti, artişti, precum şi un numeros public.

Vizita mareşalului Jukov

LUBLIANA 15 (Agerpres). — TASS transmite: După o vizită prin Slovenia mareşalul G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., şi ofiţerii superiori din armata sovietică care îl însoţesc s-au reîntors la Lubliana.

La Lubliana mareşalul G. K. Jukov a vizitat uzina metalurgică „Litostroi".

BELGRAD. — La 15 octombrie mareşalul Jukov s-a înapoiat la Belgrad din călătoria sa prin Iugoslavia.

La gara din Belgrad oaspeţii au fost întîmpinaţi de ofiţeri superiori ai armatei iugoslave, precum şi de funcţionari ai ambasadei sovietice.

MARGINALII

Deşi savanţii americani n-au lansat încă satelitul artificial ...aceasta nu înseamnă că în S.U.A. n-a fost lansat nici un fel de satelit. Iniţiativa îi aparţine unui industriaş întreprinzător care a fabricat un satelit artificial... pentru copii. Satelitul atinge ...ameţitoarea înălţime de 36 de metri. Spre deosebire de satelitul artificial lansat în U.R.S.S., care a fost lansat o singură dată, urmînd să se aprindă în momentul căderii sale, satelitul american susmenţionat poate fi lansat oricînd, fiind acţionat cu energie muşchiulară. Ziarul danez „Information" a publicat această ştire sub titlul „Statele Unite sînt în frunte cu un satelit pentru copii". Orice ironie în legătură cu acest epocal eveniment ar fi deplasată.

Unul care s-a supărat

...şi anume un membru al consiliului municipal al oraşului Houston din Texas (S.U.A.), a propus nici mai mult nici mai puţin decît să se interzică trecerea satelitului artificial sovietic, „luna roşie" pe deasupra oraşului său. Colegii săi din consiliul municipal nu l-au luat în serios şi i-au respins propunerea. Ce ar mai fi de făcut? Să procedeze singur la prinderea „contravenientului" folosind eventual un mijloc binecunoscut în Texas — lasso-ul.

Cei care se tem (!?) de satelitul artificial

...îşi fac curaj lăudîndu-se că acesta ar putea fi foarte uşor distrus: n-ar fi nevoie decît să se tragă asupra lui, pe traectoria sa, dar în sens invers, o ploaie de alice de plumb care îl vor face praf. Cel puţin aşa ne informează ziarul „Franc-Tireur". Amatorilor de vînători cosmice le lipsesc deocamdată doar... puşca şi alicele miraculoase, că „bunăvoinţă" au.

Doamnele din înalta societate britanică nu sînt supărate

...că primul satelit artificial al pămîntului nu poate fi anexat la imperiul colonial britanic şi au ţinut să arate aceasta adoptînd chiar un model de pălărie „a la satelit". Modelul, după cum ne informează ziarul „Il Paese", este din fetru roşu şi garnisit cu patru moţuri în formă de antene. Culoarea — pentru că „mica lună" mai este şi „luna roşie". Moţurile — pentru a respecta caracteristicile tehnice.

POVESTE VECHE-NOUA

(Urmare din pag. 1-a)

dopează creştinismul pe calapodul miliardarilor yankei vor să convingă oamenii că stoarcerea profiturilor este o sfîntă preocupare patronată cu sîrg de însuşi atotputernicul!

Într-un alt articol, „Christian Science Monitor" exprimă aceeaşi idee într-o formă şi mai concretă: „Toată lumea ştie că în momentele de agitaţie businessmanii şi-au îndreptat rugăciunile către tatăl ceresc, iar acesta le-a trimis legiuni de îngeri care i-au ajutat să restabilească ordinea şi armonia în sălile de şedinţe şi să preîntîmpine grevele".

Halal de aşa „tată ceresc"! Halal de redactorii de la „Christian Science Monitor" care se pricep atît de bine să exprime esenţa „ştiinţei creştine" în concepţia lui Rockefeller şi compania.

Blagoslovindu-i pe businessmani pentru afacerile şi excrocheriile lor ziarul îi apără împotriva sentimentelor de compătimire. Astfel, într-un articol intitulat: „Nu există săraci" domnii de la „Christian Science Monitor" povestesc o întîmplare foarte instructivă despre o pereche americană plecată în voiaj prin străinătate. Soţii urmau să plece într-o ţară în care bîntuia o gravă criză alimentară şi cu toate că au trimis din vreme pe urmele lor numeroase colete cu alimente care trebuiau să le ajungă pe multă vreme, ei repetau într-una: „Săracele gazde! Au atît de puţină mîncare! Cînd o să ajungem acolo va trebui să strîngem serios cureaua şi să nu mîncăm mai mult decît ne este strict necesar". Soţii se jeluiau astfel fără încetare. Totuşi compătimirea a fost inutilă. Cînd ei au sosit la faţa locului au constatat că familia la care urmau să locuiască a primit tocmai rezerve mari alimentare sub forma de daruri. De unde proveneau aceste daruri? Ziarul trece cu înţelepciune sub tăcere această întrebare. Principalul e că soţii americani au înţeles că în lumea lui dumnezeu nu există „săraci".

Morala e extrem de simplă: oamenii înfometaţi şi asupriţi nu trebuie compătimiţi deoarece în împărăţia americană a lui dumnezeu „nu există şi nici nu poate exista „sărac". Iar dacă un filantrop american îmbuibat întîlneşte un om lihnit de foame nu va trebui să-l compătimească. Ziariştii de la „Christian Science Monitor" asigură doar că printr-un miracol sau altul el îşi va căpăta coaja de pîine.

Dar, să revenim la copilul din povestea noastră. Aşa cum am mai spus, el se întîlneşte cu un „unchi" pe nume Sam.

— Ţi-e foame? — îl întreabă unchiul.

— Tare de tot — răspunde copilul.

— Tot ce-i material nu e real, citează unchiul un anume pasaj din ziarul „Christin Science Monitor" şi începe să-l dezbrace pe copil de paltonul zdrenţuit.

— Bine, dar mi-e frig, mi-e foarte frig — plînge copilul.

— În împărăţia lui dumnezeu nu există nici frig nici sărăcie declamă sentenţios „unchiul" bogat. Şi ridicînd ochii spre cer ca pentru rugăciune zmulge cămăşuţa de pe trupul firav al copilului.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". STAS 8452 — 60